

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 2T/117/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4419010649
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Cviková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2022:4419010649.25

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky v konaní pred samosudkyňou JUDr. Dianou Cvikovou v trestnej veci obžalovaných E. U. a spol., pre prečin usmrtienia podľa § 149 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp. zn. 1Pv/511/17/4404 z 14.10.2019 na hlavnom pojednávaní konanom v Nových Zámkoch dňa 07.09.2022 takto

rozhodol:

Z.:

X. E. U., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom T., E. T. č. XXX,

X. Ing. I. T., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom S. č. XXX,

s ú v i n n í , ž e

v súvislosti s uskutočňovaním stavby „Separovaný zber komunálneho odpadu v obci U.“, povolenej právoplatným rozhodnutím stavebného úradu - E. R. č. XXXX/XXX-XX-T z XX.XX.XXXX, v obci U. na K. D. U., ako zodpovedné osoby ku dňu 14.09.2017, a to:

- obžalovaný E. U. ako konateľ zhotoviteľa - spoločnosti E. J., s. r. o., so sídlom v F., K. R. č. 9, O.: XX XXX XXX, ktorá uskutočňovala označenú stavbu na základe Zmluvy o dielo, uzavretej dňa XX.XX.XXXX so stavebníkom - obcou U. a teda ako zodpovedná osoba za dodržiavanie požiadaviek vyplývajúcich zo všeobecne záväzných právnych predpisov a ostatných právnych predpisov v oblasti bezpečnosti a ochrany zdravia pri stavebných prácach a v oblasti uskutočňovania stavieb, ako aj v rozpore s uvedenou Zmluvou o dielo z XX.XX.XXXX, podcenil riziká pri uskutočňovaní stavby „J. zber komunálneho odpadu v obci U.“ a svojím nedostatočným zabezpečením plnenia požiadaviek v oblasti bezpečnosti a ochrany zdravia pri stavebných prácach a v oblasti uskutočňovania stavieb, vyplývajúcich zo všeobecne záväzných právnych predpisov, nedostatočným metodickým riadením činnosti spoločnosti E. J. s.r.o., uskutočňujúcej stavbu, ktoré povinnosti mu vyplývali z funkcie konateľa, zo zákona a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov, nezabezpečil, aby stavenisko zberného dvora v obci U. bolo súvisle, trvale a dôsledne zabezpečené pred vstupom nepovolaných osôb uzamykateľným oplotením vysokým 1,8 m, čím porušil § 43i odsek 3 písmeno a) Zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) (ďalej len „Stavebný zákon“), § 9 a Prílohy číslo 1 bod 1.2. a bod 1.8. Vyhlášky Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky, ktorou sa ustanovujú podrobnosti na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri stavebných prácach a prácach s nimi súvisiacich a podrobnosti o odbornej spôsobilosti na výkon niektorých pracovných činností č. 147/2013 Z.z. (ďalej len „Vyhláška č. 147/2013 Z.z.“), tiež nezabezpečil, aby vstup na stavenisko bol označený bezpečnostným a zdravotným označením podľa osobitného predpisu so zákazom vstupu na stavenisko osobám, ktoré tam neplnia pracovné úlohy, čím porušil § 43i odsek 3 písmeno b) Stavebného zákona, § 9 a Prílohy číslo 1 bod 1.8. Vyhlášky č. 147/2013 Z.z., nezabezpečil, aby bol múr, tvoriaci stužujúcu stenu ocelevej konštrukcie prístrešku, vymurovaný podľa podmienok uvedených v projektovej dokumentácii stavby, ktorá bola schválená stavebným úradom a v súlade s právoplatným stavebným povolením, ale tento bol budovaný v rozpore s projektovou dokumentáciou, schválenou

stavebným úradom a v rozpore s právoplatným stavebným povolením, čím porušil § 48 odsek 1 a § 54 Stavebného zákona, tiež nezabezpečil, aby bol predmetný múr aspoň provizórne zabezpečený proti jeho zrúteniu a nielenže nezabezpečil použitie materiálov vhodných pre vybudovanie múru, ktorých správnu kombináciou mohol zabrániť pádu tohto múru, ale dal pokyn na budovanie múru zo stavebných prvkov a materiálov v rozpore s projektovou dokumentáciou stavby, schválenou stavebným úradom, v rozpore s právoplatným stavebným povolením a na tento účel nevhodnými, čím porušil § 43g odsek 2 veta druhá, § 48 odsek 1 a § 54 Stavebného zákona,

- obžalovaný O. I. T. ako stavbyvedúci na stavbe „J. zber komunálneho odpadu v obci U.“, ktorú uskutočňovala spoločnosť E. J., s. r. o., so sídlom v F., K. R. číslo 9, O.: XX XXX XXX, a teda ako osoba zodpovedná za vedenie uskutočňovania tejto stavby, podcenil riziká, ktoré vyplývali z neplnenia požiadaviek uvedených vo všeobecne záväzných právnych a ostatných predpisoch v oblasti bezpečnosti a ochrany zdravia pri stavebných prácach a v oblasti uskutočňovania stavieb, svojím nedostatočným zabezpečovaním plnenia požiadaviek v oblasti bezpečnosti a ochrany zdravia pri stavebných prácach, nedostatočným plnením povinností a nevyužívaním oprávnení pri vedení uskutočňovania stavby, ktoré povinnosti a oprávnenia mu vyplývali z funkcie stavbyvedúceho, zo zákona a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov, nezabezpečil, aby stavenisko zberného dvora v obci U. bolo súvisle, trvale a dôsledne zabezpečené pred vstupom nepovolaných osôb uzamykateľným oplotením vysokým 1,8 m, čím porušil § 43i odsek 3 písmeno a), § 46a odsek 2 písmeno b), písmeno d) Stavebného zákona, § 6, § 9 a Prílohy číslo 1 bod 1.2. a bod 1.8. Vyhlášky č. 147/2013 Z.z., nezabezpečil, aby vstup na stavenisko bol označený bezpečnostným a zdravotným označením podľa osobitného predpisu so zákazom vstupu na stavenisko osobám, ktoré tam neplnia pracovné úlohy, čím porušil § 43i odsek 3 písmeno b) a § 46a odsek 2 písmeno b) Stavebného zákona, § 9 a Prílohy číslo 1 bod 1.8. Vyhlášky č. 147/2013 Z.z., nezabezpečil, aby bol múr, tvoriaci stužujúcu stenu oceľovej konštrukcie prístrešku, vymurovaný podľa podmienok a v priestorovej polohe, uvedených v projektovej dokumentácii stavby, ktorá bola schválená stavebným úradom a v súlade s právoplatným stavebným povolením, čím porušil § 45 odsek 3, § 46a odsek 1, odsek 2 písmeno b), písmeno d) Stavebného zákona, nezabezpečil, aby pre vybudovanie predmetného múru boli použité vhodné materiály a v súlade s projektovou dokumentáciou stavby, schválenou stavebným úradom a teda v súlade s právoplatným stavebným povolením a ktorých správnu kombináciou mohol zabrániť pádu tohto múru, čím porušil § 43g odsek 2 veta druhá, § 45 odsek 3, § 46a odsek 2 písmeno c), § 48 odsek 1 a § 54 Stavebného zákona, tiež umožnil uskutočňovanie stavby nesprávnym a nevhodným technickým a technologickým postupom v hrubom rozpore so schválenou projektovou dokumentáciou, keď sa najskôr stavala stena, ktorá bola iba výplňovým murivom oceľovej konštrukcie prístrešku, čím porušil § 43g odsek 2 veta druhá, § 45 odsek 3, § 48 odsek 1 a § 46a odsek 2 písmeno e) Stavebného zákona,

pričom v dôsledku porušenia a zanedbania všetkých týchto ich povinností a nevyužitím všetkých ich oprávnení, ako aj v dôsledku porušenia a zanedbania povinností trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 2T/117/2019 z 16.12.2019, právoplatným dňa 09.09.2020, odsúdeného O. H. G., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom U., K. F. č. XXX/XX, došlo dňa 14.09.2017, v čase asi o 18.42 h, v obci U. na K. D. U., neďaleko miestneho kostola za budovou potravín B. D., na nezabezpečenom stavenisku predmetnej stavby „J. zber komunálneho odpadu v obci U.“, k usmrtieniu maloletého poškodeného I. U., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom U., K. U. číslo XXX/XXX a to tak, že sa múr z pórobetónových tvárnic o dĺžke asi 5 m a výške asi 3 m, majúci tvoriť stužujúcu stenu oceľovej konštrukcie prístrešku, zvalil na oproti nemu stojaceho maloletého poškodeného, a to vplyvom silného nárazového vetra o sile 120 km/h, ktorého nápor predmetný múr nevydržal a zrútil sa z dôvodu jeho vybudovania nevhodnou kombináciou materiálov a nezabezpečeniu proti zrúteniu, pričom príčinou usmrtienia maloletého poškodeného I. U. bolo náhle zlyhanie centrálnej nervovej sústavy - mozgová smrť, ku ktorej došlo v dôsledku rozsiahleho pomliaždenia mozgu, mozočka a mostu mozgového pri početných trieštivých zlomeninách kostí klenby a spodiny lebečnej, ktoré poškodený utrpel pri náraze a tlaku veľkej intenzity v podobe pevného plošného predmetu o väčšej kontaktnej ploche - ťažkého stavebného materiálu, čím došlo k nadmernému stlačeniu hlavy v oblasti čela vľavo o pevnú podložku,

t e d a

obžalovaný E. U.

- inému z nedbanlivosti spôsobil smrť a spáchal čin závažnejším spôsobom konania (porušením dôležitej povinnosti, vyplývajúcej z jeho postavenia a uloženej mu podľa zákona),

obžalovaný O. I. T.

- inému z nedbanlivosti spôsobil smrť a spáchal čin závažnejším spôsobom konania (porušením dôležitej povinnosti, vyplývajúcej z jeho postavenia a uloženej mu podľa zákona),

č í m s p á c h a l i

obžalovaný E. U.

- prečin usmrtenia podľa § 149 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona v znení zákona č. 316/2016 Z.z. (ďalej len „Trestný zákon“) s poukazom na ust. § 138 písmeno h) Trestného zákona,

obžalovaný O. I. T.

- prečin usmrtenia podľa § 149 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona v znení zákona č. 316/2016 Z.z. (ďalej len „Trestný zákon“) s poukazom na ust. § 138 písmeno h) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j ú

Z. E. U.

Podľa § 149 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona (za nezistenia žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona ako ani za nezistenia žiadnej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona) na trest odňatia slobody 2 (dva) roky.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona sa výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona sa určuje skúšobná doba 2 (dva) roky.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest zákazu podnikateľskej činnosti v oblasti výkonu stavebných prác podľa § 43g Stavebného zákona ako aj vykonávania funkcie štatutárneho orgánu a jeho člena právnickej osoby s predmetom činnosti v oblasti výkonu stavebných prác podľa § 43g Stavebného zákona na dobu 2 (dva) roky.

Z. O. I. T.

Podľa § 149 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona (za nezistenia žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona ako ani za nezistenia žiadnej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona) na trest odňatia slobody 2 (dva) roky.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona sa výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona sa určuje skúšobná doba 2 (dva) roky.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest zákazu vybranej činnosti vo výstavbe - vedenie uskutočňovania stavieb podľa § 45 odsek 1 písmeno b) Stavebného zákona na dobu 2 (dva) roky.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku sa poškodené fyzické a právnické osoby:

1. J. U., nar. XX.XX.XXXX v J. J. R., trvale bytom U., U. ulica č. XXX/XXX,
2. R. zdravotná poisťovňa a.s. T. - mestská časť Petržalka, H. cesta č. 2, IČO: 35937874, s nárokom na náhradu škody odkazujú na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry F. W. podal dňa 14.10.2019 pod sp.zn. 1Pv/511/17/4404 obžalobu na obvinených E. U., O.. I. T. a O.. H. G., na každého z nich pre prečin usmrtenia podľa § 149 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písmeno h) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

v súvislosti s uskutočňovaním stavby „J. zber komunálneho odpadu v obci U.“, povolenej rozhodnutím E. R. z XX.XX.XXXX číslo: XXXX/XXX-XX-T, v obci U. na K. D. U., ako zodpovedné osoby ku dňu 14.09.2017, a to:

- obvinený E. U. ako vedúci zamestnanec - konateľ spoločnosti E. J., s. r. o., so sídlom v F., K. R. č. 9, O.: XX XXX XXX a stavbyvedúci označenej stavby podcenil riziká na stavbe „J. zber komunálneho odpadu v obci U.“, ktoré vyplývali z neplnenia požiadaviek uvedených vo všeobecne záväzných právnych a ostatných predpisoch BOZP a teda ako osoba zodpovedná za dodržiavanie týchto zákonov, svojím nedostatočným zabezpečovaním starostlivosti o oblasť bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, nedostatočným metodickým riadením činnosti firmy, ktorá starostlivosť mu vyplývala z popisu pracovnej činnosti, funkcie a zo zákona, nezabezpečil, aby stavenisko zberného dvora v obci U. bolo súvisle, trvale a dôsledne zabezpečené pred vstupom nepovolaných osôb uzamykateľným oplotením vysokým 1,8 m, čím porušil § 6 odsek 1 písmeno a), odsek 7, odsek 10 zákona číslo 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 43i odsek 3 písmeno a) zákona číslo 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon), § 9 Prílohy číslo 1 bod 1.2. a bod 1.8. k vyhláske Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky, ktorou sa ustanovujú podrobnosti na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri stavebných prácach a prácach s nimi súvisiacich a podrobnosti o odbornej spôsobilosti na výkon niektorých pracovných činností číslo 147/2013 Z. z., § 146 odsek 2 a § 147 odsek 1 zákona číslo 311/2001 Z. z. Zákonníka práce, nezabezpečil, aby vstup na stavenisko bol označený bezpečnostným a zdravotným označením podľa osobitného predpisu so zákazom vstupu na stavenisko osobám, ktoré tam neplnia pracovné úlohy, čím porušil § 6 odsek 1 písmeno a), písmeno d) zákona číslo 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 43i odsek 3 písmeno b) zákona číslo 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon), § 9 Prílohy číslo 1 bod 1.8. k vyhláske Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky, ktorou sa ustanovujú podrobnosti na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri stavebných prácach a prácach s nimi súvisiacich a podrobnosti o odbornej spôsobilosti na výkon niektorých pracovných činností číslo 147/2013 Z. z., § 146 odsek 2 a § 147 odsek 1 zákona číslo 311/2001 Z. z. Zákonníka práce, nezabezpečil, aby skládka materiálu v blízkosti vstupu na stavenisko bola označená značkou „Nepovolaným vstup zakázaný“, čím porušil § 6 odsek 1 písmeno a) zákona číslo 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 9 Prílohy číslo 1 bod 5.2. k vyhláske Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky, ktorou sa ustanovujú podrobnosti na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri stavebných prácach a prácach s nimi súvisiacich a podrobnosti o odbornej spôsobilosti na výkon niektorých pracovných činností číslo 147/2013 Z. z., nezabezpečil, aby predmetný múr bol vymurovaný podľa podmienok uvedených v projektovej dokumentácii stavby, ktorý bol schválený stavebným úradom, čím porušil § 13 odsek 3 zákona číslo 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákonov, nezabezpečil, aby bol predmetný múr aspoň provizórne zabezpečený proti jeho zrúteniu, čím porušil § 146 odsek 2 a § 147 odsek 1 zákona číslo 311/2001 Z. z. Zákonníka práce, nezabezpečil stabilitu skladovaného materiálu - pórobetónových tvárnic v blízkosti vstupu na stavenisko, čím porušil § 6 odsek 1 písmeno a) zákona číslo 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 9 Prílohy číslo 1 bod 1.8. k vyhláske Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky, ktorou sa ustanovujú podrobnosti na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri stavebných prácach a prácach s nimi súvisiacich a podrobnosti o odbornej spôsobilosti na výkon niektorých pracovných činností číslo 147/2013 Z. z., § 146 odsek 2 a § 147 odsek 1 zákona číslo 311/2001 Z. z. Zákonníka práce, nezabezpečil použitie materiálov vhodných pre vybudovanie múru, ktorých správnu kombináciou mohol zabrániť pádu uvedeného múru, čím porušil § 6 odsek 1 písmeno a), písmeno d) zákona číslo 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 146 odsek 2 a § 147 odsek 1 zákona číslo 311/2001 Z. z. Zákonníka práce,

- obvinený O.. I. T. ako stavbyvedúci na stavbe „J. zber komunálneho odpadu v obci U.“, ktorú realizovala spoločnosť E. J., s. r. o., so sídlom v F., K. R. číslo 9, O.: XX XXX XXX, podcenil riziká, ktoré vyplývali z neplnenia požiadaviek uvedených vo všeobecne záväzných právnych a ostatných predpisoch BOZP a teda ako osoba zodpovedná za dodržiavanie týchto zákonov svojím nedostatočným zabezpečením starostlivosti o oblasť bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, ktorá starostlivosť mu vyplývala z popisu pracovnej činnosti, funkcie a zo zákona, nezabezpečil, aby stavenisko zberného dvora v obci U. bolo súvisle, trvale a dôsledne zabezpečené pred vstupom nepovolaných osôb uzamykateľným oplotením vysokým 1,8 m, čím porušil § 43i odsek 3 písmeno a) a § 46a odsek 2 písmeno b) zákona číslo 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon), § 9 Prílohy číslo 1 bod 1.2. a bod 1.8. k vyhláške Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny J. republiky, ktorou sa ustanovujú podrobnosti na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri stavebných prácach a prácach s nimi súvisiacich a podrobnosti o odbornej spôsobilosti na výkon niektorých pracovných činností číslo 147/2013 Z. z., nezabezpečil, aby vstup na stavenisko bol označený bezpečnostným a zdravotným označením podľa osobitného predpisu so zákazom vstupu na stavenisko osobám, ktoré tam neplnia pracovné úlohy, čím porušil § 43i odsek 3 písmeno b) a § 46a odsek 2 písmeno b) zákona číslo 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon), § 9 Prílohy číslo 1 bod 1.8. k vyhláške Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky, ktorou sa ustanovujú podrobnosti na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri stavebných prácach a prácach s nimi súvisiacich a podrobnosti o odbornej spôsobilosti na výkon niektorých pracovných činností číslo 147/2013 Z. z., nezabezpečil, aby skládka materiálu v blízkosti vstupu na stavenisko bola označená značkou „Nepovolaným vstup zakázaný“, čím porušil § 9 Prílohy číslo 1 bod 5.2. k vyhláške Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky, ktorou sa ustanovujú podrobnosti na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri stavebných prácach a prácach s nimi súvisiacich a podrobnosti o odbornej spôsobilosti na výkon niektorých pracovných činností číslo 147/2013 Z. z., nezabezpečil, aby predmetný múr bol vymurovaný podľa podmienok uvedených v projektovej dokumentácii stavby, ktorý bol schválený stavebným úradom, čím porušil § 46a odsek 1, odsek 2 písmeno b) zákona číslo 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon), nezabezpečil použitie materiálov vhodných pre vybudovanie múru, ktorých správnu kombináciou mohol zabrániť pádu tohto múru, čím porušil § 46a odsek 2 písmeno c) zákona číslo 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon), umožnil, aby sa najskôr stavala stena, ktorá bola iba výplňovým murivom oceľovej konštrukcie prístrešku, čo je technologicky nepochopiteľné a technicky nevhodný a nesprávny postup výstavby, resp. hrubý odklon od projektovej dokumentácie, čím porušil § 46a odsek 2 písmeno e) zákona číslo 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon),

- obvinený O.. H. G. ako osoba vykonávajúca stavebný dozor na stavbe „J. zber komunálneho odpadu v obci U.“, ktorú realizovala spoločnosť E. J., s. r. o., so sídlom v F., K. R. číslo 9, O.: XX XXX XXX, podcenil riziká na stavenisku zberného dvora v obci U. na K. D. U., ktoré vyplývali z neplnenia požiadaviek uvedených vo všeobecne záväzných právnych a ostatných predpisoch BOZP a teda ako osoba zodpovedná za dodržiavanie týchto zákonov svojím nedostatočným zabezpečením starostlivosti o oblasť bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, nedostatočným sledovaním spôsobu a postupu uskutočňovania stavby na uvedenom stavenisku, nedodržaním všeobecných technických požiadaviek na výstavbu a nedodržaním podmienok rozhodnutí vydaných na uskutočnenie stavby, ktoré povinnosti mu vyplývali z postavenia, funkcie a zo zákona, nezabezpečil, aby stavenisko zberného dvora v obci U. bolo súvisle, trvale a dôsledne zabezpečené pred vstupom nepovolaných osôb uzamykateľným oplotením vysokým 1,8 m, čím porušil § 43i odsek 3 písmeno a) zákona číslo 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon), § 46b písmeno a), písmeno c) zákona číslo 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon), § 9 Prílohy číslo 1. bod 1.2. a bod 1.8. k vyhláške číslo 147/2013 Z. z. Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky, ktorou sa ustanovujú podrobnosti na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri stavebných prácach a prácach s nimi súvisiacich a podrobnosti o odbornej spôsobilosti na výkon niektorých pracovných činností, nezabezpečil, aby vstup na stavenisko bol označený bezpečnostným a zdravotným označením podľa osobitného predpisu so zákazom vstupu na stavenisko osobám, ktoré tam neplnia pracovné úlohy, čím porušil § 43i odsek 3 písmeno b) zákona číslo 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon), § 46b písmeno a), písmeno c) zákona číslo 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon), § 9 Prílohy číslo 1. bod 1.8. k vyhláške číslo 147/2013 Z. z. Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky, ktorou sa ustanovujú podrobnosti na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri stavebných prácach a prácach s nimi súvisiacich a podrobnosti o odbornej spôsobilosti na výkon niektorých pracovných činností, nezabezpečil, aby skládka materiálu v blízkosti vstupu na stavenisko bola označená značkou

„Nepovolaným vstup zakázaný“, čím porušil § 46b písmeno a), písmeno c) zákona číslo 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon), § 9 Prílohy číslo 1. bod 5.2. k vyhláške číslo 147/2013 Z. z. Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky, ktorou sa ustanovujú podrobnosti na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri stavebných prácach a prácach s nimi súvisiacich a podrobnosti o odbornej spôsobilosti na výkon niektorých pracovných činností, nezabezpečil stabilitu skladovaného materiálu - pórobetónových tvárnic v blízkosti vstupu na stavenisko, čím porušil § 9 Prílohy č. 1 bod. 1.8. k vyhláške číslo 147/2013 Z. z. Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky, ktorou sa ustanovujú podrobnosti na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri stavebných prácach a prácach s nimi súvisiacich a podrobnosti o odbornej spôsobilosti na výkon niektorých pracovných činností, § 46b písmeno a) zákona číslo 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon), nevykonal opatrenia ohľadne zabezpečenia predmetného múru proti jeho zrúteniu, čím porušil § 46b písmeno a) zákona číslo 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon), nezabezpečil, aby predmetný múr bol vymurovaný podľa podmienok uvedených v projektovej dokumentácii stavby, ktorý bol schválený stavebným úradom, čím porušil § 46b písmeno b) zákona číslo 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) a zároveň ako osoba zastupujúca stavebníka Z. U., porušil § 54 a § 68 zákona číslo 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon), pričom v dôsledku porušenia, resp. zanedbania všetkých týchto ich povinností, došlo dňa 14.09.2017, v čase asi o 18.42 h, v obci U. na K. D. U., neďaleko miestneho kostola za budovou potravín B. D., na rozostavanom stavenisku zberného dvora, k udalosti, keď sa mladistvý I. U., narodený XX.XX.XXXX, naposledy bytom U., K. U. číslo XXX/XXX, vybral na malú potrebu na nezabezpečené stavenisko zberného dvora a ako sa postavil oproti tam nachádzajúcemu sa múru z pórobetónových tvárnic a chcel vykonať malú potrebu, že zrazu sa uvedený múr o dĺžke asi 5 m a výške asi 3 m vplyvom silného nárazového vetra o sile 120 km/h, ktorého nápor predmetný múr nevydržal a tento sa zrútil z dôvodu, že bol nedôsledne vybudovaný nevhodnou kombináciou materiálov a nebol zabezpečený proti zrúteniu, a takto zavalil poškodeného I. U., narodeného XX.XX.XXXX, naposledy trvale bytom U., U. ulica číslo XXX/XXX, pričom došlo k jeho usmrteniu, ktorého príčinou bolo náhle zlyhanie centrálnej nervovej sústavy - mozgová smrť, ku ktorej došlo v dôsledku rozsiahleho pomliaždenia mozgu, mozočka a mostu mozgového pri početných trieštivých zlomeninách kostí kleny a spodiny lebečnej, ktoré poškodený utrpel pri náraze a tlaku veľkej intenzity v podobe pevného plošného predmetu o väčšej kontaktnej ploche - ťažkého stavebného materiálu, čím došlo k nadmernému stlačeniu hlavy v oblasti čela vľavo o pevnú podložku.

Súd vo veci rozhodol pod sp.zn. 2T/117/2019 dňa 16.12.2019 vydaným trestným rozkazom, ktorým uznal všetkých troch obvinených vinnými skutkovo i právne podľa podanej obžaloby, každému obvinenému uložil trest odňatia slobody 2 roky s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 30 mesiacov a tiež aj trest zákazu činnosti na dobu 4 rokov, a to obvinenému E. U. spočívajúceho v zákaze činnosti stavbyvedúceho, akýchkoľvek vybraných činností vo výstavbe a podnikateľskej činnosti v oblasti výkonu stavebných prác, obvinenému O.. I. T. spočívajúceho v zákaze činnosti stavbyvedúceho a akýchkoľvek vybraných činností vo výstavbe a obvinenému O.. H. G. spočívajúceho v zákaze výkonu činnosti stavebného dozoru a akýchkoľvek vybraných činností vo výstavbe. Súd súčasne poškodenú J. U. a R. zdravotnú poisťovňu a.s. s ich nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces. H. vyššie citovanému trestnému rozkazu podali všetci traja obvinení včas odpor, ktorý však obvinený O.. H. G. vzal za podmienok podľa § 355 odsek 8 Trestného poriadku späť a súd vzal späťvzatie jeho odporu na vedomie uznesením sp.zn. 2T/117/2019 z 28.09.2020. Trestný rozkaz sa tak stal u tohto obvineného právoplatným.

Obžalovaní E. U. a O.. I. T. na následne vykonanom hlavnom pojednávaní neurobili žiadne z vyhlásení, uvedených v ust. § 257 odsek 1 Trestného poriadku a súd potom vykonal dokazovanie ich výsluchom, výsluchom svedkov: J. U., I. T., H. P., E. W., F. J., I. H., I. E., L. A., I. A., E. P., E. H., D. B., D. G., D. H., Bc. A. G., E. C., L. H., O.. H. G., prečítaním zápisnice o výsluchu svedka E. D. z prípravného konania, znaleckým dokazovaním a oboznámením listinných dôkazov.

V úvode hlavného pojednávania obaja obžalovaní odmietli vypovedať, pričom obžalovaný E. U. odmietol vypovedať aj v prípravnom konaní.

Súd preto postupom podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku prečítal výpoveď obžalovaného O.. I. T. z prípravného konania, kedy vypovedal, že predmetná stavba sa začala niekedy v júni XXXX, síce bol písaný ako stavbyvedúci, ale E. U. si chcel urobiť oprávnenie na stavbyvedúceho, tak mu robil

kvázi technického garanta. Stavba sa nevykonávala každý deň, tak ani on nebol na stavbe každý deň prítomný, ale pre potreby obžalovaného U. bol na telefóne každý deň. Vo vzťahu k predmetnému múru vypovedal, že keď vtedy prišiel na stavbu, zakladal sa prvý rad porfixov, chlapov zastavil s tým, že v projektovej dokumentácii je iný materiál a obžalovanému U. povedal, že pozastavujú stavbu, pokiaľ si zmenu stavebného materiálu neoddiskutuje s investorom. Keď bol vtedy na stavbe poslednýkrát, boli osadené stĺpiky a natiahnutý šponovací drôt a chlapom, ktorí tam boli prítomní, dal v podstate príkaz, aby bola stavba dostatočne oplotená a aby bolo zabránený vstup na stavbu. To isté povedal obžalovanému U. a následne v ten istý deň odišiel na dovolenku. Obžalovaný následne odmietol odpovedať na položené otázky.

Obžalovaní následne žiadali byť vypočutí v závere hlavného pojednávania po vykonaní celého navrhovaného dokazovania a súd ich dopočul, umožniac im realizovať ich právo na obhajobu a v rámci neho právo vyjadriť sa ku skutočnostiam kladeným im za vinu v ktoromkoľvek štádiu trestného konania.

Z. E. U. tak následne vypovedal, že ich firma stavbu prevzala v čase, keď tam boli realizované nejaké práce a stavebný denník už bol začatý. Veľa vecí nesúhlasilo s projektovou dokumentáciou, všetko sa komunikovalo so starostom obce, ktorý bol súčasne stavebným dozorom a ktorý aj odsúhlasoval všetky zmeny. Následne sa začalo pracovať na stavbe, budovalo sa oplotenie, spevnené plochy a všetky prípadné zmeny sa vždy konzultovali s investorom a súčasne aj so stavebným dozorom, keďže tento vykonával starosta obce. Samotný prístrešok sa začal budovať asi v mesiaci júl 2017, boli tam určité zmeny oproti projektovej dokumentácii, predovšetkým ohľadne elektroinštalácie a vedenia elektrickej prípojky. Následne došlo k posunutiu uvedenej stavby, ktorú zmenu odsúhlasil stavebný dozor a navyše išlo o drobnú stavbu, to znamená, že nešlo o nejakú zásadnú zmenu, takéto sa môžu realizovať a neskôr sa riešia v rámci zmeny stavby pred jej dokončením. Tvrdil, že aj pokiaľ ide o zmenu materiálu tehly na pórobetón, takéto zmeny sa rovnako dejú, čo tiež v tomto prípade odsúhlasil investor a súčasne aj stavebný dozor O.. G. a to preto, že do pórobetónu sa ľahšie inštalujú elektrické rozvody. Z pohľadu obžalovaného išlo o bezvýznamnú vec, ktorou sa žiadnym spôsobom nemenila statika stavby. Pred odchodom O.. T. na dovolenku sa dohodli na tom, že tieto veci sa doriešia oficiálne s investorom a starostom a s tým, že dovtedy sa stavba nebude realizovať, avšak stavebný dozor tieto zmeny odobril. Následne založili základový pás, pokračovalo sa v stavbe, avšak následne mu investor oznámil, že na základe rokovania obecného zastupiteľstva chcú doriešiť aj nejaké zmeny ohľadne realizácie vstupu do zberného dvora a keďže túto zmenu chcel starosta prekonzultovať s ministerstvom kvôli čerpaniu zdrojov z eurofondov, v stavbe sa nepokračovalo. Podľa obžalovaného mohol O.. T. tento múr vidieť vo fáze, keď boli založené debniace tvárnice a kedy reagoval tak, aby zmenu doriešili s investorom. Ďalej už výstavbu múru nevidel, pretože bol na dovolenke a nebol predpoklad, že sa s ňou bude pokračovať. Obžalovaný tiež uvádzal, že po odchode stavbyvedúceho O.. A. T. na dovolenku nebol za výkon funkcie stavbyvedúceho zodpovedný nikto, mala sa realizovať iba výstavba oplotenia, a teda nie žiadne ďalšie odborné práce, bol prítomný obžalovaný, stavebný dozor a preto sa dohodli, že stavebné práce budú pokračovať. Tvrdil, že o zmene umiestnenia múru rozhodol investor, o zmene materiálu sa dohodli spoločne s investorom, materiál zo stavebnín objednával obžalovaný a tento materiál objednal aj so zakladacou maltou a neriešil ďalšie otázky. Uvádzal, že vždy sa takýto materiál používa na betónový základ, pričom vychádzal zo svojich skúseností z praxe. Potvrdil, že v čase, keď sa budoval múr, oceľová konštrukcia prístrešku vybudovaná nebola a nevedel vysvetliť, prečo sa ako prvý staval múr. Rovnako potvrdil, že ani on sám a ani ním poverená osoba nevykonali opatrenia na zabránenie pádu takéhoto voľne stojaceho múru. Na otázku, či v čase, keď stavbu múru konzultoval s O.. T. a tento bol prítomný na stavbe, bolo stavenisko oplotené, obžalovaný odpovedal, že boli osadené stĺpiky oplotenia a natiahnuté šponovacie drôty a určite tam boli červené pásky a výstražné oznámenia, že ide o stavenisko, uzamykateľná brána tam v tom čase nebola. Nevedel sa vyjadriť, z akého dôvodu nebolo stavenisko riadne oplotené od momentu začatia realizovania stavby až do odchodu O.. T. na dovolenku, potvrdil, že stavenisko nebolo riadne oplotené a nevedel vysvetliť, z akého dôvodu. Podľa jeho vyjadrenia pred odchodom O.. T. na dovolenku sa bavili o tom, že sa dokončí oplotenie, doriešia sa zmeny na prístrešku, stavba mala byť pozastavená a aj bola, ale ešte skôr, než sa stihlo dobudovať oplotenie. Obžalovaný tvrdil, že sa so starostom dohodli na pokračovaní vo výstavbe oplotenia, kvôli časovej tiesni sa začal budovať ten múr, ale prišiel starosta s tou zmenou ohľadne vstupu do zberného dvora, kvôli čomu bola stavba prerušená a usudzoval, že pokiaľ by výstavba bola prerušená o dva dni neskôr, ten plot by tam už stál. Obžalovaný dokonca tvrdil, že niektoré záležitosti pri uskutočňovaní stavby sa môžu realizovať odlišne ako je určené v stavebnom povolení a v schválenej projektovej dokumentácii. Pokiaľ mal na podklade stavebného denníka uviesť, či je v tomto zaznamenaná dohoda s investorom alebo pokyn

stavebného dozoru na výstavbu múra za tých podmienok, ako vypovedal, obžalovaný odpovedal, že tam takýto záznam nevidí. Na konkrétnu otázku, či je podľa neho prípustným odklonom od stavebného povolenia a schválenej projektovej dokumentácie výstavba prístrešku v inej polohe, než je uvedené v schválenej projektovej dokumentácii, uviedol, že pokiaľ to nemá vplyv na statiku a schválil to investor a stavebný dozor, tak je to možné.

Obžalovaný O.. I. T. v podstate zopakoval, že pri tejto stavbe pomáhal obžalovanému U., ktorý si robil oprávnenie na výkon stavbyvedúceho a robil mu tam ako keby technického garanta. Mal vedomosť o tom, že dozor v tejto veci vykonával O.. G. a bol aj uvedený v stavebnom denníku. Navyiac, podľa jeho názoru išlo o drobnú stavbu, takže nebol na tejto stavbe každý deň, komunikoval však s obžalovaným U., kontroloval zápisy v stavebnom denníku a tiež aj stavebné práce, a to predovšetkým v čase pred jeho odchodom na dovolenku. Zápisy v stavebnom denníku boli podpísané O.. G., neboli tam konštatované žiadne nedostatky a ani on žiadne zo začiatku nezistil. P. pred odchodom na dovolenku na konci augusta bol na stavbe, v tomto čase sa už osádzali stĺpiky riadneho oplatenia a tiež sa zakladal múr, ktorý neskôr padol. Vtedy zistil, že tento sa nachádza na inej strane ako bolo uvedené v projektovej dokumentácii a že je stavaný z iného stavebného materiálu, než bolo uvedené v projektovej dokumentácii a preto zakázal pokračovať v stavbe s tým, aby to obžalovaný U. doriešil s investorom a aby sa to poznačilo do stavebného denníka. Podľa neho totiž k zámene materiálu môže dôjsť, ide o drobnú zmenu, ktorá sa zaeviduje do stavebného denníka a neskôr sa dá zakresliť, a tak predložiť k rozhodnutiu stavebnému úradu. Zakázal tak ďalej stavať, kým sa táto otázka nedorieši. V sobotu odchádzal na dovolenku, keď sa vrátil, stretol sa s obžalovaným U., ktorý mu povedal, že stavba je pozastavená z dôvodu, že má dôjsť k zámene asfaltového povrchu za betónový a že starosta to musí najskôr prekonzultovať na ministerstve, čo bolo zapísané v stavebnom denníku a z tohto dôvodu na stavbu nešiel. Uvádzal, že nebol zamestnancom spoločnosti E. J. s.r.o. F., pracoval pre ňu ako živnostník na zmluvnom základe a vykonával takto činnosť stavbyvedúceho, a to od začiatku prevzatia stavby obžalovaným U.. Tvrdil, že keď sa stavba prevzala, nebolo tam žiadne oplatenie. Na stavbu chodil priebežne, podľa jeho názoru išlo o drobnú stavbu, ktorá ani nepotrebuje stavbyvedúceho a bol tam aj stavebný dozor O.. G., preto oplatenie neriešil. Až pred odchodom na dovolenku, keď sa budovalo oplatenie, upozorňoval na to, aby sa to riadne oplotilo. Na otázku, prečo sa riešilo oplatenie stavby až v čase pred jeho odchodom na dovolenku, odpovedal, že tam nechodil každý deň, myslel si, že stavba je riadne oplatená. Uviedol, že pred odchodom na dovolenku neskontroloval, či bolo stavenisko riadne oplatené a či sa skutočne nepokračovalo vo výstavbe toho múru, pretože dovtedy obžalovaný U. urobil vždy všetko, čo mu povedal. Zopakoval, že podľa jeho názoru išlo o drobnú stavbu, ktorá nepotrebuje stavbyvedúceho, bol tam stavebný dozor O.. G., ktorý má väčšie oprávnenia ako stavbyvedúci a navyiac zakázal výstavbu toho múru a prikázal dokončiť oplatenie. Konkretizoval, že na dovolenku odchádzal 18.8. alebo 19.08.2017. Uvádzal, že predmetná stavba sa realizovala na základe stavebného povolenia, toto ale nevidel, iba predpokladá, že obžalovaný U. ho mal priložené k zmluve. Na otázku, z čoho vychádzal, keď tvrdil, že išlo o drobnú stavbu, odpovedal, že s rozmerov predmetnej stavby a uviedol, že stavebný zákon určuje, čo jej drobná stavba a túto je možné realizovať na základe ohlásenia alebo na základe stavebného povolenia. Tiež vysvetľoval, že sú stavby, ktoré sú vyňaté z toho, aby bol pri nich stavbyvedúci, napríklad drobné stavby alebo stavby vykonávané svojpomocou, pri zložitejších stavbách stavbyvedúci musí byť ustanovený alebo aj vtedy, keď si to vyžaduje zmluva so stavebníkom. Uviedol, že ním uvádzaný zákaz pokračovať v stavbe nezapísal do stavebného denníka, riešil to s obžalovaným U., ktorý jeho príkazy vždy splnil a ktorý písal záznamy do stavebného denníka.

Matka nebohého I. U. J. U. v procesnom postavení svedka vypovedala, že bola telefonicky informovaná o tom, že jej syna zavalil múr. Keď prišla na miesto, dozvedela sa, že jej syn zomrel. Vypovedala, že miesto stavby, kde sa nachádzalo telo jej mŕtveho syna, nebolo zabezpečené žiadnym oplatením, boli tam iba železné tyče, výstražné pásky si nevšimla, pretože bola tma.

Súd v procesnom postavení svedkov vypočul I. T., H. P. a E. W., v ktorých spoločnosti sa poškodený I. U. nachádzal v čase bezprostredne pred tým, ako na neho spadol múr na stavenisku. Svedkovia I. T. a H. P. vypovedali, že sa išli k zbernému dvoru skryť pred vetrom, ktorý začal silno fúkať, poškodený I. U. išiel k tomu múru z pravej, vnútornej strany, vykonať malú potrebu, vietor silno zafúkal a videli, že tento múr na neho spadol. Poškodenému sa snažili pomôcť, poskytovali mu prvú pomoc, volali záchrannú službu, ale oživiť sa im poškodeného nepodarilo. Obaja svedkovia potvrdili, že stavenisko zberného dvora nebolo nijako zabezpečené, nebolo tam oplatenie ani žiadna páska, a to ani v čase tejto udalosti predchádzajúcom.

J. E. W. v rozpore so svojou výpoveďou v prípravnom konaní uvádzal, že videl pád múru na poškodeného potom, ako silno zafúkal vietor a ten múr spadol doprava na poškodeného. Tieto rozdielne vyjadrenia vysvetľoval tým, že v prípravnom konaní hovoril o tom, že udalosť nevidel preto, že nechcel mať problémy. Potvrdil ale, že stavenisko nebolo oplotené a dalo sa naň bez problémov vojsť.

Svedkovia I. E., L. A. a I. A. priamymi svedkami toho, ako spadol predmetný múr na poškodeného, neboli. Títo svedkovia, bývajúci v blízkosti staveniska, potvrdzovali, že fúkal extrémne silný vietor, svedkyňa E. dokonca registrovala buchot, ale vtedy nevedela, čo ho spôsobilo a o tragédii sa dozvedeli až následne. Svedkyňa A. uvádzala, že to stavenisko nikdy nebolo oplotené a neboli tam ani žiadne výstražné tabule, aj svedok I. A. uvádzal, že vstup na stavenisko bol úplne voľný aj pred touto udalosťou, neboli tam ani žiadne tabule o zákaze vstupu.

Svedok E. P. vypovedal, že pokiaľ si pamätá, na stavenisku bola iba páska, výstražné tabule si nepamätal a pokiaľ bol konfrontovaný s jeho rozdielnou výpoveďou z prípravného konania, kedy uvádzal, že v minulosti bol na stavenisku aj plot, uviedol, že pokiaľ to vtedy uvádzal, hovoril pravdu, pretože si na to lepšie pamätal.

Svedok E. H. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v rozhodnom čase bol poslancom obecného zastupiteľstva, bol sa aj pozrieť na stavbe po jej začatí a tvrdil, že v čase začatia s výstavou tam bola iba holá pláň, potom bolo miesto opáskované, pričom však páska bola veľakrát strhnutá a bavili sa o tom aj na obecnom zastupiteľstve. Podľa jeho vyjadrenia tam bola tiež aj tabuľa s nápisom zákaz vstupu, ktorá bola niekoľkokrát odstránená a zrejme nikto nepovažoval za potrebné to osobitne ohradzovať, pretože nešlo o stavbu v zmysle budovy. Predmetný múr registroval, pretože v blízkosti bol obchod, párkrát videl na stavbe partiu mladých ľudí, bavili sa o tom aj so starostom na zastupiteľstve s tým, či to treba oplotiť a uzavreli to tak, že to nie je potrebné, nakoľko spočiatku tam nebolo nič a až následne ten múr. Svedok nemal informácie o tom, či malo dôjsť k zmenám stavby oproti projektovej dokumentácii ako ani o tom, či v čase skutku bola výstavba pozastavená a domnieval sa, že stavebný dozor vykonával starosta obce, pretože mal na to aj oprávnenie.

Svedok D. B. udalosť zaregistroval v čase, keď bol vo večerných hodinách behať, zaregistroval húkanie sirény hasičov a potom videl v areáli zberného dvora poškodeného, ako ho vyťahovali spod sutín, pričom aj pomáhal. To, ako došlo k usmrteniu poškodeného, nevidel. Podľa vyjadrenia svedka chodil okolo staveniska pomerne často, zo začiatku tam aj bola tabuľka s nápisom zákaz vstupu, aj červenobiela páska, nejaký starý drôt alebo istý čas aj pletivo z jednej strany, ale potom sa to postupne pováľalo, postrhávalo a mladí ľudia tam chodili, stavenisko nebolo zabezpečené nijakým stabilným spôsobom.

Svedok D. G. rovnako samotné usmrtenie poškodeného nevidel, na to miesto sa dostavil až následne, pričom sa tam hovorilo o tom, že vietor, ktorý vtedy silno fúkal, zhodil múr na poškodeného. Tvrdil, že ako poslanec obecného zastupiteľstva upozorňoval starostu, aby stavenisko bolo odovzdané realizačnej firme, aby obec nebola zodpovedná za prípadný úraz a v tom čase nevedel, že starosta vlastne robí stavebný dozor. V okolí staveniska bolo bariérové oplotenie, brána nebola osadená, bola tam drevená rampa s nápisom zákaz vstupu a aj červenobiely páska, ktoré zabezpečenie aj svedok považoval za dostatočné. Nevedel uviesť, či aj v rozhodný deň 14.09.2017 pred úmrtím poškodeného bolo stavenisko zabezpečené spôsobom, ktorý opisoval.

Svedok L. H. vypovedal, že o úmrtí poškodeného sa dozvedel až následne a potom išli na miesto zabezpečovať stavenisko. Na uvedenom múre vykonával práce iba pri dobudovaní asi posledných troch radov tej steny, ale keď sa odstraňovala suť z miesta po nehode, všimol si, že nebol dodržaný správny postup, pretože šalovacie tvárnice neboli ukotvené do základu železným armovaním, ale boli postavené iba tak, tzv. nasucho. Stena bola vymurovaná z Ytongu a bol použitý spojovací materiál kléber, ktoré materiály boli použité aj na zvyšku steny. Keď odstraňovali suť, všimol si, že tie tvárnice boli naklébrované, ale múr bol spadnutý od lepenky. Uviedol tiež, že keď dokončieval múr, tak tam boli len páska a keď odstraňovali suť, dávalo sa tam oplotenie. Tvrdil, že on sám označoval stavenisko proti vniknutiu tak, že tam dával páska a osadzoval ceduľu s nápisom vstup zakázaný. Podľa jeho vyjadrenia nikto ním vykonané práce neschvaľoval, len obžalovaný U. chodil kontrolovať, či sú práce hotové a do technologického postupu mu nezasahoval. Pre odstup času si svedok nevedel spomenúť aký konkrétny typ spojovacieho materiálu použil, pričom materiál nakupoval obžalovaný U., ten všetko na stavenisko

doniesol a taký materiál používali. Svedok nemal vedomosť o tom, aké tvárnice mali byť na výstavbu múrov použité podľa projektovej dokumentácie, pretože túto nevidel.

Súd prečítal časť výpovede tohto svedka z prípravného konania, kedy rozdielne vypovedal že išiel murovať tú stenu, pretože sa tam vylial základ, murovalo sa to z porothermu a potom sa to rozobralo, nakoľko si to obžalovaný U. rozmyslel, že to pôjde z iného materiálu. Vtedy uvádzal, že následne išiel na inú stavbu a keď sa vrátil, domuroval ten múr v posledných štyroch radoch, ostatné už boli vymurované. Svedok tento rozpor vysvetľoval tak, že si toto vymyslel, pretože bol na obžalovaného U. nahnevaný, ale teraz už na neho nie je nahnevaný. Tvrdil, že obžalovaný U. ho neovplyvňoval, ako má vypovedať na polícii, ale on hovoril, aby z toho nemal zle, ale svedok si išiel po svojom, hlavne v tej druhej výpovedi. Súd na hlavnom pojednávaní prečítal aj tú časť výpovede svedka z prípravného konania, kedy uvádzal, že nevie, prečo bol múr vybudovaný z pórobetónových tvárnic namiesto keramických tvaroviek, ale uvádzal, že múr sa mal murovať z porothermu, z toho zišlo a potom sa to vymurovalo z porfixu. Pokiaľ mu bola položená otázka, kto dal pokyn na použitie pórobetónových tvárnic, svedok odpovedal, že všetko rozhodoval obžalovaný U..

K týmto rozporom svedok uviedol, že keď obžalovaný U. nahlas rozmýšľa, z čoho to spraví a čo má v projekte, to nie je svedkova starosť, hovorilo sa tam a rozmýšľalo, z čoho to postavia a svedok to nevedel ovplyvniť.

Súd na hlavnom pojednávaní pristúpil aj k výsluchu už v tejto veci právoplatne odsúdeného O.. H. G. procesnom postavení svedka, tento však využil svoje právo podľa § 130 odsek 2 Trestného poriadku a odmietol vypovedať.

Súd zamietol procesný návrh prokurátora na prečítanie zápisnice o výsluchu tejto osoby z prípravného konania v procesnom postavení obvineného, nakoľko aktuálne po právoplatnom odsúdení O.. H. G. v tejto veci môže byť vypočutý už len ako svedok a nemôže byť preto na hlavnom pojednávaní prečítaná a ako dôkaz použitá jeho výpoveď v tomto istom konaní v inom procesnom postavení.

Za podmienok podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní prečítal zápisnicu o výsluchu svedka E. D. z prípravného konania, kedy tento vypovedal, že v rozhodnom čase bol zamestnancom firmy E. J. s.r.o. a v úvode svojej výpovede tvrdil, že si s odstupom času už na nič nespomína. Vysvetľoval, že má psychické problémy, stavy úzkosti, paniky a tetániu. Nevedel uviesť, kto bol pri zakladaní toho radu a aj ostatných častí predmetného múru, ani to, aké bolo počasie a teplota, potvrdzoval, že bol prítomný pri zakladaní prvého radu múru, ale nevedel povedať, či sa vlhčili murovacie prvky počas zakladania prvého radu múru ako ani vysvetliť, prečo sa nedali roxorové železá do základov. Svedok nevedel uviesť konkrétnu značku priemyselnej maľty, použitej na spodný rad predmetného múru ako ani to, prečo bol na jeho zakladanie zvolený nesprávny postup a nesprávne náradie. Uvádzal, že o tom, aký materiál bude použitý, rozhodoval obžalovaný U., svedok nevedel povedať, prečo sa na budovanie múru použili pórobetónové tvárnice namiesto keramických tvaroviek a na otázku, kto dal pokyn na použitie pórobetónových tvárnic, uviedol, že všetko išlo cez obžalovaného U.. Svedok nevedel uviesť ani to, či bol múr pôvodne vstávaný z iného materiálu, ako ani to, ako dlho sa múr staval, prečo sa murovala najskôr stena ako ani to, prečo nebola ani provizórne podopretá a zabezpečená proti zrúteniu a vypovedal, že bol na stavenisku naposledy 2-3 týždne predtým, ako sa stal skutok. Podľa jeho vyjadrenia boli v tom čase na stavenisku pásky a z jednej strany betónové oplotenie, pletivo bolo rozstrihané, položené na zemi, ale nevedel uviesť, či bolo natiahnuté.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul znalca doc. O.. E. J., H.. z odboru bezpečnosť a ochrana zdravia pri práci, odvetvie stavebníctvo, ktorý zotrval na ním podanom písomnom znaleckom posudku, v ktorom uviedol konkrétne porušenia všeobecne záväzných právnych predpisov v oblasti bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, a to zákona č. 124/2006 Z.z., zákona č. 311 /2001 Z.z., zákona č. 355/2007 Z.z., zákona č. 50 /1976 Zb., nariadenia vlády SR č. 391/2006 Z.z., nariadenia vlády SR č. 396/2006 Z.z. a vyhlášky Ministerstva práce sociálnych vecí a rodiny SR č. 147/2013 Z.z., ktoré zistil pri vypracovaní znaleckého posudku. Na hlavnom pojednávaní uviedol, že hlavnou príčinou uvedenej udalosti bola skutočnosť, že na stavenisko nebol zamedzený vstup cudzím osobám, toto nebolo dostatočne oplotené a vstup na stavenisko nebol uzamykateľný. Navyiac neboli pri výstavbe dodržané technologické postupy, schválené stavebným úradom. Pokiaľ by bolo stavenisko riadne oplotené, poškodený by sa naň nedostal a k uvedenej udalosti by nebolo došlo. Za zodpovedné osoby označil stavebníka, v tomto prípade obec, ktorej starosta bol súčasne aj stavebným dozorcom, a tiež aj toho, kto stavbu realizoval a poukazoval na to, že zhotoviteľ od stavebníka neprevzal stavenisko a stavba sa začala realizovať bez tejto podmienky. Vysvetľoval, že pri znaleckom posudku zohľadňoval aj závery znaleckého posudku z odboru

stavebníctva, kde boli zhodnotené technologické postupy pri výstavbe a tiež aj závery inšpektorátu práce, ktorý ale túto udalosť nevyšetroval, pretože sa nejednalo o pracovný úraz a v tejto veci podal iba stanovisko. Označil za pochybenie obžalovaného O.. T. ako stavbyvedúceho, že v deň skutku nebol prítomný na stavenisku, nakoľko stavbyvedúci je povinný byť pri vykonávaní stavebných prác nepretržite a v prípade, ak jeho prítomnosti bráni nejaká prekážka, je povinný za seba ustanoviť oprávneného zástupcu, pričom stavbyvedúci je zodpovedný za to, že stavenisko nebolo oplotené, toto nezodpovedalo všeobecným právnym predpisom v oblasti bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci. Znalec uvádzal, že stavebný denník k dispozícii nemal, pričom skutočnosť, či bol alebo nebol vedený stavebný denník na predmetnú udalosť nemá vplyv. Vysvetľoval, že mal k dispozícii fotodokumentáciu, z ktorej si vedel urobiť dostatočný obraz pre posúdenie dodržania pravidiel bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, preto nepovažoval za potrebné vykonať návštevu staveniska, nadväznosti na čo zdôrazňoval i to, že bol požiadany o vypracovanie znaleckého posudku až s pomerne dlhším časovým odstupom, takže by stavenisko nenašiel v takom stave, v akom bolo v čase skutku. Znalcovi bola na hlavnom pojednávaní predložená k nahliadnutiu zápisnica o prevzatí staveniska ako aj stavebný denník, po vzhliadnutí ktorých sa vyjadril, že zápisnica o prevzatí staveniska neobsahuje ani zmienku o tom, či stavenisko vyhovuje alebo nevyhovuje požiadavkám ustanoveným zákonom a ani ním vzhliadnuté záznamy v stavebnom denníku nemajú vplyv na závery ním podaného znaleckého posudku vo vzťahu k povinnostiam O.. T., pretože aj z fotodokumentácie vyplývalo, že stavenisko malo byť zabezpečené reflexnými páskami, čo právne predpisy v oblasti bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci považujú za nedostatočné a pokiaľ by aj boli umiestnené, muselo to byť najmenej 1,5 metra od priestoru, ktorý sa zabezpečuje.

V prejednávanej veci bol podaný aj znalecký posudok znaleckého ústavu z odboru stavebníctvo, odvetvie stavebný materiál a statika stavieb - Technického a skúšobného ústavu stavebného n.o. Bratislava, ktorého zástupcu Ing. Ladislava Gilániho CSc. súd vypočul na hlavnom pojednávaní. Tento zotrval na záveroch ústavom podaného znaleckého posudku, v ktorom skonštatoval, že predmetný múr bol postavený v rozpore s projektovou dokumentáciou overenou v stavebnom konaní pre vydanie stavebného povolenia, a to z hľadiska polohy, tvaru a materiálovo-konštrukčného riešenia. Stena mala tvoriť výplňové murivo prístrešku pre stroje a pri pohľade na čelnú stenu prístrešku mala byť táto stena vpravo, naproti tomu sa havarovaná stena vybuďovala blízko pri budúcom oplotení areálu na západnej strane a v čase havárie bola táto stena samostatne stojaca a netvorila výplňové murivo, t.j. nebola súčasťou inej konštrukcie. Stena mala byť vymurovaná z keramických tvaroviek Porotherm 30 P+D v hrúbke 300 mm, naproti tomu bola vymurovaná z pórobetónových tvárnic PORFIX tvárnica P2 -440 500x250x300 PDK. Odhliadnuc od nezhody s projektovou dokumentáciou stavby overenou v stavebnom konaní, predmetný múr stavebným vyhotovením nevyhovoval zo statického hľadiska pôsobeniu účinkov predpokladaných, respektíve očakávaných zaťažení, nebol provizórne/dočasne nijako podporený a tým nebol riadne zabezpečený. Znalecký ústav dospel k záveru, že lepidlo použité na murovanie pórobetónových tvárnic pri murovaní na tenkú ložnú škáru nebolo príčinou havárie, pretože z prejavu deštrukcie plynie čiastkový záver, že kvalita lepenia ložných škár druhého a ďalších radov tvárnic muriva nijako neovplyvňovala na príčiny a mechanizmus havárie, avšak okrajovo poukázali na to, že remeselníci použili na rozprestieranie lepiacej zmesi ložných škár nevhodné náradie. Znalecký ústav ustálil, že malta v zakladacej ložnej škáre muriva sa z chemicko-fyzikálneho pohľadu hodnotenia charakterizuje ako malta s veľmi nízkym obsahom spojivovej matrice s významným potenciálom. Malta pevnosťou v tlaku s vysokou pravdepodobnosťou vyhovela požiadavkám noriem na zamýšľaný účel použitia t.j. na založenie „výplňového“ muriva, avšak zistilo sa totálne zlyhanie prídržnosti murovacej malty k tvárniciam z pórobetónu v prvej zakladacej ložnej škáre, čo sa určilo ako dominantná príčina náhleho neočakávaného kolapsu muriva pri účinkoch nárazu vetra. Ako murovacie prvky sa totiž použili tvárnice z pórobetónu vyrobeného na báze piesku, a to od výrobcu Porfix-pórobetón a.s., a teda nešlo o „YTONG“. Zo znaleckého posudku vyplýva, že na založenie spodného radu muriva bola použitá priemyselne vyrábaná zmes murovacej malty Weber mix murovací malta 5 MP, ktorá nemá garantované použitie na murovanie stien z pórobetónových tvárnic, ktoré boli na výstavbu múru podľa zistení ústavu použité. Súčasne sa zistilo, že murovací malta v tomto rade nebola do zakladacej ložnej škáry nanosená v súvislej priebežnej vrstve, ale naniesla sa vždy iba lokálne pod každú tvárnicu, malta nevypĺňala súvislo ložnú plochu pórobetónových tvárnic a zistená hrúbka vrstvy malty nezodpovedá bežným zvyklostiam murovania. Založenie prvého radu tvárnic sa navyše uskutočnilo za teplého letného počasia s teplotou vzduchu do 31 °C, čo mohlo byť tiež jednou z príčin zlyhania prídržnosti murovacej malty, určenej na murovanie z bežných murovacích prvkov okrem pórobetónových tvárnic pre ručné spracovanie v interiéri a exteriéri. Havarovaný múr materiálovo-konštrukčným a tvarovým vyhotovením nezodpovedal z hľadiska statiky a bezpečnosti, najmä však bol zhotovený v

hrubom rozpore s projektovou dokumentáciou overenou v stavebnom konaní. Tým, že sa zistilo totálne zlyhanie prídržnosti murovacej malty k tvárniciam z pórobetónu, bol predmetný múr voľne stojaci a k zemskému povrchu bol upevnený iba pôsobením vlastnej tiaže. Na zistené geometrické usporiadanie a materiálovo-konštrukčné riešenie to bolo z hľadiska použitého materiálu, statiky ako aj bezpečnosti a ochrany zdravia nedostačujúce. Znalecký ústav podľa poveternostnej situácie a verifikovaného údaja z SHMÚ zistil, že v danej lokalite v mieste stavby došlo k prekročeniu účinku zaťaženia vetrom, o ktorom sa obvykle uvažuje pri návrhu stavebných konštrukcií, a to približne o 21 %. Podľa výpočtov ústavu, ak by nedošlo k zlyhaniu prídržnosti malty k pórobetónu v základacej škáre muriva a s murivom by sa počas pôsobenia silného vetra nijako inak nemanipulovalo, pravdepodobne by k preklopeniu steny nedošlo. Naopak, výpočtami sa preukázalo, že preklopenie steny bolo reálne a výdatne tomu prispel najmä silný nárazový vietor, ktorý by stenu v danom stave vyhotovenia t.j. pri zlyhaní prídržnosti malty preklopil v čase udalosti aj bez cudzieho zavinenia prítomných osôb. Zo znaleckého posudku tiež vyplýva, že najskôr sa vymurovala stena, ktorá mala byť výplňovým murivom oceľovej konštrukcie prístrešku, čo je technologicky nepochopiteľné a technicky nevhodné, v rozpore s bežnými zvyklosťami zhotovenia. Pokiaľ by sa na výstavbu použili predpísané keramické tvarovky, mal by múr v tvare „havarovanej steny“ dostatočnú odolnosť steny proti preklopeniu aj pri pôsobení silného nárazového vetra, aký sa vyskytol na stavenisku v čase havárie. Znalecký ústav tiež poukázal aj na ďalšie rozpory vedenia stavby v porovnaní s podmienkami, ktoré stanovuje príslušný stavebný úrad vo vydanom stavebnom povolení, predovšetkým vo vzťahu k podmienkam číslo 1,4,9, 10 a 11.

Znalec na hlavnom pojednávaní za základnú príčinu pádu múru označil fatálne zlyhanie prídržnosti malty v ložnej škáre prvého radu muriva, ktoré neodolalo nárazu vetra v daný deň a čas. Mechanizmus pádu muriva vylúčil, že by išlo o nevyhovujúcu pevnosť murovacích prvkov alebo pevnosť lepiacej malty v ďalších radoch muriva, za prekvapujúcu označil polohu konštrukcie padnutého muriva, ktorá sa nachádza na inom mieste, než stanovovala projektová dokumentácia, táto bola postavená z pórobetónových tvárnic, hoci v projektovej dokumentácii sa počítalo s keramickými tvárniciami a múr mal byť postavený na inom mieste. Išlo pritom o voľne vymurovanú konštrukciu založenú do vápenno-cementovej malty, ktorá je identifikovaná, pričom tento múr nebol žiadnym spôsobom kotvený ani vystužený. Znalec uviedol, že pokiaľ by bola použitá murovacieho malta určená na použitie na pórobetónové tvárnice, táto by zrejme zabezpečila lepšiu príľnavosť na hydroizoláciu základových pásov. Znalec vypovedal, že tento múr nevedeli z hľadiska projektovej dokumentácie ani identifikovať, a to jednak vzhľadom na polohu a tiež konštrukčný materiál múru. Podľa projektovej dokumentácie sa mal stavať prístrešok s oceľovými stĺpkami a po stranách s výplňou obvodového muriva z keramických tvárnic, avšak padnutý múr bol postavený v inom tvare, v inej polohe a z iného materiálu. Znalec tiež vysvetlil, že výpočtami overili záver, že pokiaľ by bol múr o rovnakej výške, šírke a polohe postavený z keramických tvaroviek s rebrovaním ložnej škáry, takýto múr by účinku rovnakého vetra odolal, pretože by mal inú hmotnosť na jednotku dĺžky a rebrovanie by v spojení s použitím vhodnej murovacej malty zabezpečilo lepšiu príľnavosť. Tiež poukázal na to, že predmetná stavba sa podľa stavebného povolenia mala realizovať dodávateľsky, kedy stavebný úrad v stavebnom povolení neurčuje osobu stavebného dozoru ako v prípade, keď je stavba realizovaná svojpomocne, ale v takomto prípade zhotoviteľ určí stavbyvedúceho, ktorý prevezme od stavebníka stavenisko a od tohto momentu sa bez povolenia stavbyvedúceho nesmie ani sám stavebník pohybovať po stavenisku. Podľa znalca si stavebník môže najat' tzv. technický dozor investora, ktorý ale nemusí spĺňať podmienky pre výkon stavbyvedúceho alebo stavebného dozoru. Tiež vysvetlil, že použitá malta v základacej ložnej škáre muriva bola z hľadiska požiadaviek technických noriem v poriadku, ale nebola určená pre pórobetónové tvárnice, ktoré sa na výstavbu použili.

Zo znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo, prečítaného na hlavnom pojednávaní za podmienok podľa § 268 odsek 2 Trestného poriadku, mal súd preukázané, že bezprostrednou príčinou smrti poškodeného bolo náhle zlyhanie centrálnej nervovej sústavy - mozgová smrť, ku ktorej došlo v dôsledku rozsiahleho pomliaždenia mozgu, mozočka a mostu mozgového pri početných trieštivých zlomeninách kostí klenby a spodiny lebečnej, ktoré utrpel pri zavalení múrom dňa 14.09.2017. Smrti poškodeného by nebolo možné zabrániť ani okamžitým poskytnutím odbornej lekárskej pomoci, nakoľko poranenie hlavy bolo nezlučiteľné so životom.

Zo zápisnice o ohliadke miesta činu z 14.09.2017 súd zistil, že v čase ohliadky od 20.00. hod do 21.00. hod. bolo stavenisko zberného dvora z veľkej časti oplotené v pravej časti betónovými nasúvacími vložkami, v ľavej časti iba oceľovými stĺpkami ako aj do polovice strednej časti, potiahnutý jedným pletivovým drôtom bez pletiva. Z prednej vstupnej strany stavenisko zberného dvora nebolo oplotené,

vstup bol nezabezpečený, v čase ohliadky vstup bol potiahnutý červenou páskou. V zápisnici je ďalej opísaný padnutý múr ako aj v tom čase sa na mieste nachádzajúce telo poškodeného. Miesto bolo fotograficky zadokumentované. Na druhý deň bola vykonaná dodatočná ohliadka miesta činu, pokiaľ ide o oplotenie staveniska zberného dvora s rovnakým záverom, ako zo dňa 14.09.2017. Aj vtedy bolo miesto činu fotograficky zadokumentované.

Právoplatným rozhodnutím mesta R. ako príslušného stavebného úradu č.2013/756-03-T z 25.10.2013, bolo vydané stavebné povolenie na stavbu „J. zber komunálneho odpadu v obci U.“, ktorá stavba rieši vybudovanie zberného dvora. Stavebníkom stavby bola obec U., samotná stavba pozostávala z troch stavebných objektov - spevnených plôch, oplotenia, prípojky NN a osvetlenia a z prevádzkového súboru - strojnotechnologickej časti. Stavebný úrad v právoplatnom stavebnom povolení určil aj záväzné podmienky pri vykonávaní stavby, okrem iného i to, že táto bude uskutočnená v súlade s overenou projektovou dokumentáciou stavby, ktorá je súčasťou tohto rozhodnutia pre stavebníka (bod A.1. rozhodnutia), že na uskutočňovanie stavby budú použité iba stavebné výrobky, ktoré sú podľa osobitných predpisov vhodné na použitie na stavbe (bod A.5. rozhodnutia), že pri uskutočňovaní stavieb je nutné dodržať predpisy týkajúce sa bezpečnosti práce a technických zariadení a dbať na ochranu zdravia osôb na stavenisku, ktoré musí byť zabezpečené proti vniknutiu nepovolaných osôb (body A.9, A.10 rozhodnutia). Podľa stavebného povolenia stavba bude uskutočňovaná dodávateľsky, z čoho stavebníkovi vyplynula povinnosť nahlásiť stavebnému úradu dodávateľa stavby do pätnástich dní od ukončenia výberového konania s tým, že stavbu môže uskutočňovať iba právnická osoba alebo fyzická osoba oprávnená na vykonávanie stavebných prác a zhotoviteľ musí na stavbe zabezpečiť výkon činnosti stavbyvedúceho oprávnenou osobou (body A.20, A.21 rozhodnutia). Stavebný úrad v bode A.23 rozhodnutia uviedol podmienku, že prípadné zmeny stavby, ktoré podliehajú povoleniu, nesmú byť uskutočnené bez predchádzajúceho povolenia stavebného úradu.

Podľa stanoviska stavebného úradu z 22.03.2018 v prípade stavby, realizovanej obcou U. ako stavebníkom na základe vyššie citovaného stavebného povolenia, sa stavebník v priebehu výstavby rozhodol realizovať zmenu stavby oproti pôvodnej projektovej dokumentácii, nepožiadala ale stavebný úrad o povolenie zmeny stavby ešte pred jej dokončením podľa § 68 Stavebného zákona a zmenu zrealizoval bez povolenia, pričom žiadosť o zmenu stavby musí stavebník podať ešte pred vykonaním požadovaných zmien, inak sa jeho činnosť kvalifikuje ako vykonávanie stavebnej činnosti v rozpore so stavebným povolením s následným sankčným postihom. Stavebník požiadala o toto dodatočné povolenie vyššie uvedenej zmeny stavebný úrad až dňa 26.01.2018, keďže zmena už bola zrealizovaná, začal dňa 21.02.2018 stavebný úrad z vlastného podnetu konanie o dodatočnom povolení zmeny stavby podľa § 88, § 88a a § 68 Stavebného zákona. Stavebný úrad postup stavebníka obce U. označil za porušujúci ustanovenia § 54 a § 68 Stavebného zákona.

Z meteorologických posudkov Slovenského hydrometeorologického ústavu číslo 585/2007 z 05.10.2017 a jeho doplnenia z 16.10.2017 mal súd preukázané, že dňa 14.09.2017 v čase od 18.00. hod. do 19.00. hod. v obci Hul dosiahol vietor maximálnu rýchlosť v nárazoch 120 km/h. V čase o 18.00. hod. bol smer vetra južný až juhozápadný, po prechode studeného frontu, ktorý prešiel obcou, sa smer vetra v čase medzi 18.30. až 18.45. hod. zmenil na západný až severozápadný, kedy bol zaznamenaný uvedený maximálny nárast rýchlosti vetra 120 km/h na otvorenom, voľnom priestranstve bez prekážok.

Z oznámenia Ministerstva životného prostredia SR z 19.11.2018 súd zistil, že obci U. bol schválený nenávratný finančný príspevok vo výške 317.211,52 Eur. Realizácia hlavných aktivít bola končená, prijímateľ príspevku realizoval aktivity zmysle zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku období od 07.04.2017 do 22.06.2018, stavebné práce prijímateľ realizoval v termíne od 12.06.2017 do 28.03.2018, pričom zhotoviteľom stavby bola na základe zmluvy o dielo spoločnosť E. J. s.r.o. a stavebný dozor na stavbe vykonával O.. H. G., starosta obce. Uvedené skutočnosti vyplývali z podkladov, poskytnutých Slovenskej agentúre životného prostredia.

Zo zmluvy o dielo, uzavretej medzi zhotoviteľom E. J. s.r.o. F., zastúpenej konateľom E. U. a objednávateľom - Z. U., zastúpenou starostom obce O.. H. G., súd zistil, že táto bola uzatvorená dňa 07.04.2017 a jej predmetom bol záväzok zhotoviteľa zhotoviť pre objednávateľa riadne a včas dielo - stavbu Separovaný zber komunálneho odpadu v obci U. v rozsahu podľa bodu 2.2. zmluvy, a to na základe projektovej dokumentácie, ktorá tvorí prílohu číslo 1 tejto zmluvy. Zhotoviteľ sa zaviazal dielo zhotoviť pre objednávateľa s odbornou starostlivosťou za podmienok uvedených v zmluve s tým, že

zhotoviteľ poverí riadením prác na diele pracovníkov, ktorí spĺňajú odbornú spôsobilosť podľa zákona č. 136/1995 Z.z., zhotoviteľ sa zaviazal zabezpečiť na svoje náklady oplatenie, stráženie a osvetlenie staveniska, zhotoviteľ sa tiež zaviazal bez zbytočného odkladu po podpise zmluvy určiť pre vykonanie prác zodpovedného vedúceho stavby a bola dohodnutá povinnosť zhotoviteľa viesť odo dňa začatia realizácie diela o prácach, dodávkach, ktoré vykonáva, stavebný denník.

Zo zápisnice o prevzatí staveniska vyplýva, že zhotoviteľ prevzal od objednávateľa stavenisko po obhliadke dňa XX.XX.XXXX v obci U., pričom sa v tejto zápisnici konštatuje, že je udelené stavebné povolenie a nie sú v nej konštatované žiadne nedostatky a ani iný opis preberaného staveniska.

Zo záznamov v stavebnom denníku súd zistil, že prvý záznam bol vykonaný dňa 01.10.2015 O.. H. G. ako stavebným dozorom s tým, že malo dôjsť k vytýčeniu stavby, nekonštatuje sa zabezpečenie staveniska. Druhý záznam je zo dňa 01.10.2015 a 02.10.2015 s tým, že malo dôjsť k odstráneniu buriny a k úpravám a zrovnaniu terénu kopacím strojom Venieri. Následne sa v stavebnom denníku nachádzajú záznamy až od 12.06.2017, kedy je v ňom zaznamenané prevzatie staveniska a kde sa uvádza, že po odovzdaní a prevzatí staveniska bolo stavenisko vytýčené, označené výstražnými tabuľami a opáskované páskami. Do dňa 14.09.2017, keď došlo k úmrtiu poškodeného, sú v stavebnom denníku uvedené záznamy, podpísané obžalovaným U. a pri niektorých už právoplatne odsúdeným O.. H. G., ako vyplývalo z vykonaného dokazovania. I. v jednom z týchto záznamov nie je uvedené, že by od momentu prevzatia staveniska toto bolo zabezpečené tak, ako predpokladá ust. § 43i odsek 3 písmeno a), písmeno b) Stavebného zákona a Vyhláška č. 147/2013 Z.z., ako ani to, že by bolo zistené odstránenie označenie staveniska výstražnou tabuľou, prípadne poškodenie „opáskovania výstražnými páskami“. Do dňa 14.09.2017 sa v stavebnom denníku nenachádza jediný záznam, ktorý by vykonal stavbyvedúci stavby O.. I. T., ako ani žiadna jeho poznámka, prípadne vydaný pokyn na zastavenie práce. Vo všeobecnosti je na mieste konštatovať, že záznamy v stavebnom denníku z obdobia mesiaca august 2017 sú ťažko čitateľné, vyplýva však z nich, že ani dňa 15.08.2017, ani dňa 16.08.2017, ani dňa 17.08.2017, ako ani dňa 21.08.2017 nedošlo k prerušeniu stavebných prác, rovnako sa v týchto dňoch v záznamoch neuvádza žiadna zmena v pri výstavbe použitých stavebných materiáloch, mal sa murovať sporný múr a budovať oplatenie ako stavebný objekt v zmysle stavebného povolenia. K prerušeniu prác podľa záznamov v stavebnom denníku malo dôjsť až dňa 22.08.2017 a to z dôvodu zamýšľanej zmeny povrchu spevnených plôch. Z tohto posledného záznamu do úmrtia poškodeného nie je zistiteľné, akým spôsobom bolo stavenisko a do toho času vybudované stavebné prvky zabezpečené v zmysle ust. § 6 odsek 1 Vyhlášky č. 147/2013 Z.z. Zabezpečenie staveniska, a to oplatením a označením výstražnými tabuľami bolo podľa stavebného denníka následne realizované až dňa 18.09.2017, t.j. po smrti poškodeného.

Z ostatných dôkazov súd poukazuje na stanovisko Inšpektorátu práce F. z 04.10.2017, výpis z obchodného registra spoločnosti E. J. s.r.o. Nitra, osvedčenie o oprávnení výkonu činnosti stavbyvedúceho pre obžalovaného O.. I. T. z 04.01.2006 a ostatné listiny.

Na základe vyššie opísaných dôkazov, po ich vyhodnotení jednotlivo ako aj v ich vzájomných súvislostiach, v zmysle zásady bezprostrednosti a ústnosti hlavného pojednávania, súd dospel k záveru, že obžaloba bola aj na obžalovaných E. U. a O.. I. T. podaná dôvodne a že aj v dôsledku porušenia a zanedbania ich povinností, ustanovených im zákonom a ostatnými všeobecne záväznými právnymi predpismi, došlo na stavenisku stavby zberného dvora v obci U. k pádu predmetného múra na poškodeného I. U., v dôsledku ktorého pádu bola tomuto spôsobená smrť.

Z vykonaného dokazovania súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že na stavenisku zberného dvora v obci U. došlo dňa XX.XX.XXXX v čase asi o 18.42. hod. došlo k úmrtiu poškodeného maloletého I. U., ako ani o tom, že príčinou smrti bolo náhle zlyhanie centrálnej nervovej sústavy ku ktorej došlo tak, ako vyplývalo zo znaleckého posudku z odboru zdravotníctva, t.j. v dôsledku rozsiahleho poškodenia mozgu, mozočka a mostu lebečného pri početných triestivých zlomeninách kostí klenby a spodiny lebečnej. Z vykonaného dokazovania pritom vyplývalo bez akýchkoľvek pochybností, že k uvedenému zraneniu poškodeného a následnej jeho smrti došlo z dôvodu pádu voľne stojaceho múru z pórobetónových tvárnic, majúceho tvoriť stužujúcu stenu oceľovej koštruktúry prístrešku, tak, ako vyplýva zo zápisnice o ohliadke miesta činu, výpovede priamych svedkov pádu tohto múru na poškodeného a v kontexte so závermi už uvádzaného znaleckého posudku z odboru zdravotníctva.

Rovnako z vykonaného dokazovania súd nemal žiadne pochybnosti o tom, za akých okolností a z akých dôvodov k zrúteniu predmetného múru na maloletého poškodeného došlo. Ako vyplynulo z výpovedí svedkov, predovšetkým I. T. a H. P., maloletý poškodený v rozhodnom čase a v situácii, keď fúkal silný vietor, vošiel na stavenisko zberného dvora za účelom vykonania malej potreby, pričom v momente, ako stál za predmetným múrom pri pohľade naň spredu na pravej strane po silnom náraze vetra tento múr spadol na poškodeného bez toho, aby sa v jeho bezprostrednej blízkosti nachádzali iné osoby. Uvedený záver vyplýva aj zo správy Slovenského hydrometeorologického ústavu, ktorý potvrdil takú rýchlosť vetra v nárazoch, ktorú znalecký stav z odboru stavebníctvo na základe výpočtov označil za spôsobilú mať za následok pád predmetného žiadnym spôsobom nezabezpečeného múru uvedeného konštrukčného a materiálového vyhotovenia, aké znalecký ústav opísal v podanom znaleckom posudku. Z výpovedí na mieste prítomných svedkov pritom vyplýva, že maloletý poškodený pri vstupe na stavenisko zberného dvora nemusel prekonávať žiadnu prekážku v zmysle akéhokoľvek oplotenia alebo brány, pričom aj zo zápisnice o ohliadke miesta činu vyplynulo, že pri vstupe na stavenisko žiadne zabezpečenie v zmysle oplotenia alebo brány nebolo osadené a vstup na stavenisko aj v čase ohliadky miesta činu malo byť potiahnuté červenou páskou, zo žiadneho z vykonaných dôkazov pritom nevyplýva, že by v čase smrti poškodeného bolo stavenisko označené tabuľou, oznamujúcou zákaz vstupu iným osobám a také označenie nie je ani zaznamenané v zápisnici o ohliadke miesta činu.

Zo záverov znaleckého posudku znaleckého ústavu z odboru stavebníctva mal súd preukázané, že predmetný múr, ktorého pád spôsobil smrť maloletého poškodeného, v rozhodnom čase nevydržal náporu nárazového vetra z dôvodu jeho nevhodného konštrukčného a materiálového vyhotovenia a z dôvodu jeho ani len provízórneho nezabezpečenia proti pádu, pričom zo záveru tohto znaleckého posudku, tiež z listinných dôkazov a výpovedí obžalovaných a svedkov vyplýva, že tento bol postavený v rozpore s právoplatným stavebným povolením, bezpečnostnými predpismi, všeobecne zaužívanými pracovnými postupmi a návodom výrobcu stavebných výrobkov, a to z hľadiska jeho polohy, tvaru a materiálovo-konštrukčného riešenia. Znalecký posudok znaleckého ústavu odborne presvedčivo skonštatoval, že primárnou príčinou, pre ktorú došlo vplyvom nárazového vetra k pádu predmetného múru, bolo totálne zlyhanie prídržnosti murovacej malty v zakladacej škáre uvedeného múru k použitým pórobetónovým tvárniciam, pričom v rozpore s projektovou dokumentáciou overenou v stavebnom konaní boli namiesto keramických tvaroviek použité na budovanie múru pórobetónové tvárnice, pričom ako spojovací materiál bola v zakladacej škáre použitá murovacía malta, ktorá aj podľa jej výrobcu nebola určená na murovanie pórobetónových tvární. Použitá murovacía malta v zakladacej škáre muriva navyše bola nanosená neodborným spôsobom a nevhodným náradím a samotný havarovaný múr bol budovaný nevhodným technologickým postupom, keď najskôr nebola zhotovená oceľová konštrukcia prístrešku, ktorej výplňou mal byť predmetný múr, ale vybudovala sa najskôr uvedená murivová výplň ako voľne stojaca stena, ktorá navyše ani nebola žiadnym spôsobom provízórne ani dočasne podopretá a teda zabezpečená proti pádu.

Súd dospel k záveru, že k smrti maloletého poškodeného v dôsledku pádu uvedeného múru na jeho osobu došlo na stavenisku zberného dvora v obci U., ktorá stavba bola povolená právoplatným stavebným povolením E. R. ako príslušného stavebného úradu a ktorý aj v stavebnom povolení určil záväzné podmienky pre realizáciu stavby. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že v rozhodnom čase stavenisko zberného dvora nebolo zabezpečené tak, ako vyplýva z ust. 43i odsek 3 písmeno a), písmeno b) Stavebného zákona, § 9, prílohy č. 1 bod 1.2. a 1.8. Vyhlášky č. 147/2013 Z.z. ako aj z bodu A.9, 10 stavebného povolenia, pričom z vykonaného dokazovania, a to aj zo stavebného denníka, pre súd vyplynul záver, že stavenisko predpísaným spôsobom v zmysle ust. 9 prílohy č. 1 body 1.2. a 1.8. Vyhlášky č. 147/2013 Z.z. zabezpečené nebolo nikdy, nakoľko nikdy nebolo oplotené predpísaným spôsobom, vstup na stavenisko nikdy nebol uzamykateľný a stavenisko nebolo zabezpečené ani strážením alebo iným spôsobom, ktoré by predchádzajúcim uvedeným zodpovedalo, pričom takým z hľadiska bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci rozhodne nemôže byť použitie púhych pásov. Predmetná stavba bola aj podľa stavebného povolenia a aj podľa zmluvy o dielo uskutočňovaná dodávateľsky zhotoviteľom - spoločnosťou E. J. s.r.o. F., ktorej jediným konateľom bol obžalovaný E. U., pričom zhotoviteľ v zastúpení obžalovaného E. U. stavenisko od stavebníka prevzal dňa 12.06.2017, od ktorého momentu prevzal povinnosť zabezpečovať po celý čas realizácie stavby stavenisko spôsobom, vyplývajúcim zo všeobecných záväzných predpisov a tak, ako sa zaviazal v zmluve o dielo v článku 5, bod 5.3. Zhotoviteľovi - spoločnosti E. J. s.r.o. F., konajúcemu prostredníctvom konateľa - obžalovaného E. U. z ust. § 44 Stavebného zákona vyplynula povinnosť zveriť vedenie uskutočňovania stavby stavbyvedúcemu a ktoré vedenie tejto konkrétnej stavby na zmluvnom základe

pre tohto zhotoviteľa vykonával od začiatku prevzatia stavby obžalovaný O.. I. T.. Za tohto stavu došlo k budovaniu predmetného múru, ktorý tak, ako súd uviedol vyššie, bol vybudovaný v rozpore s právoplatným stavebným povolením, v rozpore s projektovou dokumentáciou overenou v stavebnom konaní a nevhodného materiálovo - konštrukčného riešenia a ktorého zrútenie dňa 14.09.2017 spôsobilo smrť maloletého poškodeného I. U..

Potom, čo súd dospel k vyššie uvedeným záverom, skúmal, či zo strany obžalovaných E. U. a O.. I. T. došlo ku konaniu, resp. opomenutiu takého konania, na ktoré boli podľa okolností a svojich pomerov povinní (§ 122 odsek 1 Trestného zákona), ktoré spočívalo v porušení alebo zanedbaní právnych povinností, vyplývajúcich im zo zákona, všeobecne záväzných právnych predpisov a z ich postavenia spôsobom zakladajúcich ich trestnoprávnu zodpovednosť. Súd takto v postupe obžalovaného E. U. ako konateľa spoločnosti E. J. s.r.o. F., ktorá predmetnú stavbu zberného dvora ako zhotoviteľ uskutočňovala na základe s obcou U. uzatvorenej zmluvy o dielo, ako aj pri výkone činnosti stavbyvedúceho obžalovaným O.. I. T., zistil hrubé porušenie a zanedbanie viacerých povinností, vyplývajúcich im z právnych predpisov pre výkon takej ich činnosti a z ich postavenia.

Obžalovaní pritom v podstate ani nespochybňovali samotnú príčinu havárie predmetného múru, ktorého pád spôsobil smrť maloletého poškodeného, v rámci svojej obrany obhajovali svoj postup pri výstavbe predmetného múru odvolávajú sa na bežnú prax pri výstavbe obdobných stavieb, zistené odklony od projektovej dokumentácie stavby označovali za bežné s tým, že obdobné zmeny je možné a aj sa zvyknú riešiť v procese schvaľovania zmien stavby pred jej dokončením, obžalovaný O.. T. dokonca napriek vydanému právoplatnému stavebnému povoleniu argumentujú možnosťou vzhľadom na charakter stavby vykonávať bez ďalšieho zmeny napriek vydanému stavebnému povoleniu a v podstate odvolávajú sa na schvaľovanie stavebných postupov a činností už právoplatne odsúdeným starostom obce U. O.. H. G. s tým, že tento mal na stavbe vykonávať stavebný dozor s údajne širšími oprávneniami ako stavbyvedúci. Z. Ing. I. T. sa bránil tým, že budovanie predmetného múru zakázal a následne na stavbe nebol prítomný z dôvodu, že bol na dovolenke, čo potvrdzoval aj obžalovaný E. U..

Uvedenú obranu obžalovaných mal súd za vyvrátenú ostatnými dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní a súčasne túto vyhodnotil nielen ako nevierohodnú, u obžalovaného O.. I. T. motivovanú snahou úplne sa vyviníť z trestnoprávnej zodpovednosti a u oboch obžalovaných snahou túto v prevažnej miere presunúť na už právoplatne odsúdeného O.. H. G., ale súčasne podľa súdu preukazujúcu úplnú ignoráciu zákonov, všeobecne záväzných právnych predpisov v oblasti bezpečnosti a ochrany zdravia pri výkone stavebných prác a v oblasti uskutočňovania stavieb.

Podľa § 43g odsek 2 veta druhá Stavebného zákona ak sa na stavebné práce vzťahujú bezpečnostné alebo hygienické predpisy, technické normy, všeobecne zaužívané pracovné postupy a návody výrobcu stavebných výrobkov na spôsob použitia, stavebné práce sa musia vykonať v súlade s nimi.

Podľa § 43i odsek 3 písmeno a), písmeno b) Stavebného zákona stavenisko musí byť zabezpečené pred vstupom cudzích osôb na miesta, kde môže dôjsť k ohrozeniu života alebo zdravia, a to prípadne aj úplným ohradením a musí byť označené ako stavenisko s uvedením potrebných údajov o stavbe a účastníkoch výstavby.

Podľa § 44 odsek 1 Stavebného zákona stavbu a jej zmenu môže uskutočňovať len právnická osoba alebo fyzická osoba oprávnená na vykonávanie stavebných prác podľa osobitných predpisov a vedenie uskutočňovania stavby vykonáva stavbyvedúci.

Podľa § 44 odsek 2 veta prvá Stavebného zákona jednoduché stavby a ich zmeny môže uskutočňovať stavebník sám pre seba svojpomocou, ak vedenie ich uskutočňovania vykonáva stavebný dozor.

Podľa § 45 odsek 3 Stavebného zákona vedením uskutočňovania stavieb sa rozumie organizovanie, riadenie a koordinovanie stavebných prác a iných činností na stavenisku a na stavbe, sledovanie spôsobu a postupu uskutočňovania stavby, zodpovednosť za súlad priestorovej polohy s dokumentáciou stavby a za dodržiavanie všeobecných technických požiadaviek na výstavbu.

Podľa § 46a odsek 1 Stavebného zákona stavbyvedúci organizuje, riadi a koordinuje stavebné práce a iné činnosti na stavenisku a na stavbe a vedie o nich evidenciu v stavebnom denníku.

Podľa § 46a odsek 2 stavbyvedúci je oprávnený

b) dávať pokyny týkajúce sa vykonávania stavebných prác, organizácie práce a pohybu osôb na stavenisku a stavbe,

c) preberať stavebné výrobky, zisťovať ich vhodnosť a určovať ich umiestnenie a uskladnenie na stavenisku,

d) dávať príkazy na okamžité zastavenie stavebných prác a iných činností na stavenisku na stavbe, ak sa vyskytla prekážka, pre ktorú je ich ďalšie vykonávanie neprípustné,

e) koordinovať poradie stavebných prác.

Podľa § 46d odsek 2 Stavebného zákona stavebný denník vedie stavbyvedúci alebo stavebník od prvého dňa prípravných prác až do skončenia stavebných prác.

Ust. § 46d odsek 3 Stavebného zákona určuje, ktoré ďalšie osoby sú oprávnené robiť zápisy do stavebného denníka (a to v rozsahu : dátum návštevy, zistené skutočnosti a urobené opatrenia), medzi nimi zhotoviteľ a osoba vykonávajúca stavebný dozor.

Podľa § 48 odsek 1 Stavebného zákona stavby sa môžu uskutočňovať v súlade s overeným projektom a stavebným povolením a musia spĺňať základné požiadavky na stavby.

Podľa § 54 Stavebného zákona stavby, ich zmeny a udržiavacie práce na nich sa môžu uskutočňovať iba podľa stavebného povolenia alebo na základe ohlásenia stavebnému úradu.

Podľa § 2 písmeno q) Vyhlášky č. 147/2013 Z.z. sa na jej účely rozumie zodpovednou osobou osoba určená zhotoviteľom na odborné riadenie osôb vykonávajúcich stavebné práce na zverenom úseku s právomocou samostatne rozhodovať, najmä stavbyvedúci, majster a vedúci stavebnej skupiny.

Podľa § 6 odsek 1 Vyhlášky č. 147/2013 Z.z. stavebné práce možno prerušiť až po vykonaní nevyhnutných opatrení na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci na konkrétnom pracovisku, najmä po zabezpečení stability pracoviska a priestorovej tuhosti konštrukcie, zabezpečení otvorov, jám a voľných okrajov proti pádu pri práci vo výške a nad voľnou hĺbkou a zabezpečení bezpečného stavu pracovného prostredia.

Podľa § 6 odsek 2 Vyhlášky č. 147/2013 Z.z. stavebné práce sa musia prerušiť, ak je ohrozená osoba, stavba, časť stavby alebo jej okolie v dôsledku zhoršených poveternostných podmienok, nevyhovujúceho technického stavu konštrukcie, stroja, nástroja, prístroja, v dôsledku prírodných živlov alebo iných nepredvídaných okolností. Po posúdení dôvodov prerušenia stavebných prác zodpovedná osoba rozhodne o ich prerušení.

Podľa § 6 odsek 3 Vyhlášky č. 147/2013 Z.z. o prerušení stavebných prác podľa odseku 2 a o vykonaných nevyhnutných opatreniach na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci zodpovedná osoba vyhotoví záznam. Vo výkone stavebných prác možno pokračovať až na základe pokynu zodpovednej osoby.

Podľa § 9 Vyhlášky č. 147/2013 Z.z. podrobnosti na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci na stavenisku sú uvedené v Prílohe č. 1.

Podľa Prílohy č. 1 k Vyhláške č. 147/2013 Z.z. bod 1.2. stavenisko v zastavanom území obce musí byť oplotené do výšky najmenej 1,8 metra.

Podľa Prílohy č. 1 k Vyhláške č. 147/2013 Z.z. bod 1.8. všetky vstupy na stavenisko sa musia označiť bezpečnostným a zdravotným označením podľa osobitného predpisu so zákazom vstupu na stavenisko osobám, ktoré tam neplnia pracovné úlohy. Oplotenie staveniska musí mať uzamykateľné vstupy a výstupy alebo vstupy a výstupy oplotenia musia byť zabezpečené strážením alebo iným spôsobom.

Z vyššie uvedených ustanovení zákonov a všeobecne záväzných právnych predpisov v oblasti bezpečnosti a ochrany zdravia pri stavebných prácach a pri uskutočňovaní stavieb vyplývajú konkrétne právne povinnosti osobám, realizujúcim stavebné činnosti alebo sa podieľajúcim na uskutočňovaní stavieb alebo ich zmenách.

V prejednáwanej veci bola stavba zberného dvora v obci U. povolená právoplatným stavebným povolením z 25.10.2013, z ktorej skutočnosti v nadväznosti na ust. § 48 odsek 1 a § 54 Stavebného zákona vyplynula povinnosť aj pre stavebníka, aj pre zhotoviteľa stavby a aj pre ním určeného stavbyvedúceho pri uskutočňovaní stavby postupovať výlučne na základe stavebného povolenia a v stavebnom konaní overenej projektovej dokumentácie, a to nielen pokiaľ ide o materiálno-konštrukčné riešenie stavby, ale aj pokiaľ ide o jej polohu a tvar. Odklony od projektovej dokumentácie schválenej v stavebnom konaní na základe voľnej úvahy stavebníka alebo zhotoviteľa, ako ani na základe ich dohody Stavebný zákon nepripúšťa, zmeny je možné vykonať iba na základe predchádzajúceho rozhodnutia stavebného úradu a Stavebný zákon pre taký prípad ustanovuje konkrétny postup. V prejednáwanej veci tak, ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, došlo k hrubému odklonu od projektovej dokumentácie a k budovaniu prístrešku v rozpore so stavebným povolením bez predchádzajúceho rozhodnutia stavebného úradu, čo skonštatoval aj samotný stavebný úrad a z tohto dôvodu začal s vlastného podnetu konanie podľa § 88, § 88a a § 68 Stavebného zákona. K takémuto uskutočňovaniu stavby v inej polohe, v inom tvare a dokonca aj s použitím iných materiálov (a to nevhodných na taký účel, ako vyplýva aj z deklarovania výrobcou v zakladacej škáre havarovaného múru použitej murovacej malty) došlo pritom

zo strany obžalovaného U. ako konateľa zhotoviteľa na základe dohody so zástupcom stavebníka - starostom obce O.. H. G., a teda v rozpore s ust. § 48 odsek X a § 54 Stavebného zákona, ktoré porušil aj samotný stavebník, zastúpený už právoplatne odsúdeným Ing. H. G.. T. to práve obžalovaný U. dal osobám, vykonávajúcim stavebné práce na uvedenej stavbe pre spoločnosť E. Stav s.r.o., priamy pokyn na budovanie múru z takých nevhodných a projektom nepredpísaných materiálov, pričom ani v tomto prípade nie je určujúci konsenzus so stavebníkom ani jeho súhlas (t.j. so zmenou typu murovacích prvkov), keďže aj pre tohto je záväzným právoplatným stavebným povolením a stavebným úradom overeným projektom stavby. V rozhodnom čase bol výkonom činnosti stavbyvedúceho na uvedenej stavbe podľa § 44 odsek 1 Stavebného zákona poverený obžalovaný O.. I. T., pričom aj z jeho samotnej výpovede vyplynulo, že tento uvedenú činnosť vykonával iba formálne, na stavenisku bol prítomný iba v ojedinelých prípadoch, spoliehajúc sa správnosť činností obžalovaného E. U. (ktorý v podstate sám organizoval a riadil práce na stavbe, hoci na také vybrané činnosti vo výstavbe nemal príslušné oprávnenie) a jeho konzultácie s už právoplatne odsúdeným O.. H. G., majú ho dokonca pri vedení uskutočňovania stavby za osobu s vyššími oprávneniami. Od momentu uzavretia zmluvy o dielo pritom išlo o stavbu vykonávanú dodávateľsky (kedy je povinným vedenie uskutočňovania stavby stavbyvedúcim bez ohľadu na charakter stavby), a teda nie stavbu realizovanú svojpomocou stavebníkom pre seba (kedy jedine vedenie stavby uskutočňuje stavebný dozor) a na ktorý záver nemá vplyv fakt, že obec U. ako žiadateľ o nenávratný finančný príspevok Ministerstvu životného prostredia SR oznámilo vykonávanie stavebného dozoru starostom obce O.. H. G., osobitne vtedy, ak nielen zo Stavebného zákona vyplynula zhotoviteľovi povinnosť vedením stavby poveriť stavbyvedúceho, ale túto povinnosť osobitne zopakoval aj stavebný úrad v podmienkach ním vydaného stavebného povolenia. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, obžalovaný O.. I. T. ako ustanovený stavbyvedúci nikdy nevykonával žiadny zápis do stavebného denníka, hoci podľa § 46d odsek 2 Stavebného zákona a v zmysle zmluvy o dielo vzhľadom na dodávateľský spôsob uskutočňovania stavby bol povinný viesť stavebný denník práve on (s tým, že osoby uvedené v ust. § 46d odsek 3 Stavebného zákona v takom prípade nie sú oprávnené viesť stavebný denník, ale iba vykonávať do neho zápisy). Uvedený čisto formálny výkon činnosti stavbyvedúceho obžalovaným O.. I. T. tohto v žiadnom prípade nemôže zbaviť zodpovednosti za porušenie právnych predpisov, ku ktorým došlo pri realizácii stavby, keďže prevzatím funkcie stavbyvedúceho priamo prevzal aj zodpovednosť za plnenie povinností z tejto funkcie mu vyplývajúcej a ustanovenej mu zákonmi a všeobecne záväznými právnymi predpismi, vrátane zodpovednosti za koordinovanie, riadenie a organizovanie stavebných prác a iných činností na stavenisku a na stavbe, za sledovanie spôsobu a postupu uskutočňovania stavby, za súlad priestorovej polohy stavby s jej dokumentáciou a za dodržanie všeobecných technických požiadaviek na výstavbu (§ 45 odsek 3, § 48 odsek a § 54 Stavebného zákona), tiež za dodržiavanie aj všeobecne záväzných právnych predpisov v oblasti bezpečnosti a ochrany zdravia pri stavebných prácach (§ 2 písmeno q) Vyhlášky č. 147/2013 Z.z.) a na realizáciu plnenia ktorých povinností mu právne predpisy zverujú príslušné oprávnenia (§ 46 odsek 2 Stavebného zákona, § 6 Zákona č. 147/2013 Z.z.) a ktoré povinnosti je neprípustné a aj vzhľadom na ich charakter nemožné vykonávať „na diaľku“ alebo „telefonicky“. Pokiaľ sa obžalovaný O.. I. T. bránil tým, že pred svojim odchodom na dovolenku (na ktorú odchádzal podľa jeho vyjadrenia dňa 18.08. alebo 19.08.2017) bol fyzicky prítomný na stavenisku, kedy sa zakladal uvedený múr, zistil, že tento sa buduje na inom mieste, než je uvedené v projektovej dokumentácii a dokonca i to, že sa buduje z iných materiálov, než je uvedené v projektovej dokumentácii a mal dať pokyn obžalovanému U. na zastavenie stavby do času, než uvedené zmeny odkonzultuje s investorom, súd tomuto jeho tvrdeniu neuveril napriek tomu, že túto verziu svojou výpoveďou podporoval obžalovaný E. U. a s tým, že túto obranu ani nepovažuje za spôsobilú zbaviť obžalovaného O.. I. T. zodpovednosti za akékoľvek vyššie súdom skonštatované porušenie právnych predpisov a technologických postupov pri realizácii stavby, v súvislosti s ktorými došlo k pádu uvedenej murovanej konštrukcie na poškodeného, spôsobiac tomuto smrť. Uvedené tvrdenie obžalovaného O.. I. T. totiž nie je premietnuté v stavebnom denníku, ktorý mal ako stavbyvedúci viesť, do tohto uvedený príkaz zastaviť stavebné práce nepoznačil, rovnako v stavebnom denníku nepoznačil ani iné opatrenia na zabezpečenie staveniska a už prípadne realizovaných stavebných konštrukcií, v stavebnom denníku absentuje jeho zistenie nielen o rozpore budovanej konštrukcie s projektovou dokumentáciou z hľadiska polohy, ale aj z hľadiska nesprávneho technologického postupu pri výstavbe múru (t.j. keď bol tento budovaný ako prvý a samostatne voľne stojaci, a nie ako výplň oceľovej konštrukcie) a za absentujúce právnym predpisom zodpovedajúce zabezpečenie staveniska oplotením (ktorého absenciu musel vnímať od začiatku prevzatia realizácie stavby a svojho poverenia stavbyvedúcim) a tiež aj označením. Za dodržanie týchto podmienok pritom niesol zodpovednosť aj on ako stavbyvedúci, pričom ako vyplýva aj z jeho samotnej výpovede, nepočkal na stavenisku na splnenie údajného ním vydaného pokynu na riadne oplotenie staveniska. Ani potvrdenie údajného

pokynu obžalovaného O.. I. T. na zastavenie prác vo výpovedi obžalovaného E. U. súd nepovažoval za vierohodné, keďže je zrejmé, že aj tento obžalovaný ako jediný konateľ zhotoviteľa postupoval pri uskutočňovaní predmetnej stavby v hrubom rozpore so stavebným povolením a schválenou projektovou dokumentáciou, uskutočňovanie stavby prakticky riadil on sám a zjavne bez príslušných odborných znalostí (nerešpektujúc svoju povinnosť riadne zabezpečiť stavenisko, spoliehajúc sa na dodanie správneho materiálu predajcom stavebnín), keď dal priamy pokyn na použitie stavebného materiálu, ktorý sa ukázal ako nevhodný na výstavbu múru (a keď aj priamo výrobca deklaroval nevhodnosť použitej murovacej malty v zakladacej škáre na murovanie pórobetónových tvárnic) a ktorá nevhodná kombinácia stavebných materiálov v konečnom dôsledku spôsobila jeho pád, pričom tento múr budoval aj nevhodným technologickým postupom (nerešpektujúc predpísané ani všeobecne zaužívané pracovné postupy). Výpovede obžalovaných si pritom vzájomne odporujú, keďže obžalovaný E. U. tvrdil, že zmenu materiálu na výstavbu múru prejednával s obžalovaným O.. I. T., ktorý múr podľa neho mohol vidieť v čase založenia debniacich tvárnic, naproti tomu obžalovaný O.. I. T. opakovane vypovedal (aj v prípravnom konaní a aj na hlavnom pojednávaní), že videl zakladať predmetný múr z iného materiálu (v prípravnom konaní vyslovene označoval použitý materiál ako „Porfix“ s tým, že mal pracovníkov zastaviť pri výstavbe prvého radu tvárnic). Z tohto hľadiska súd posudzoval aj zápisy v stavebnom denníku z rozhodných dní, vykonaných obžalovaným E. U., inak ťažko čitateľných, z ktorých vyplýva, že v stavebných prácach sa pokračovalo až do 22.08.2017 a k ich prerušeniu došlo z iných dôvodov, než z dôvodu zmien ohľadne samotnej stavby konštrukcie prístrešku. Zo stavebného denníka súčasne nevyplýva, či a akým spôsobom došlo k zabezpečeniu staveniska a už vybudovaných konštrukcií. Z výpovede oboch obžalovaných pritom vyplýva, že po odchode obžalovaného O.. I. T. na dovolenku nebola výkonom činnosti stavbyvedúceho zhotoviteľom poverená žiadna osoba a obžalovaný O.. I. T. ani po návrate z dovolenky neoveroval splnenie ním tvrdeného pokynu na zastavenie stavebných prác, ani aktuálny stav na stavenisku, ani jeho zabezpečenie, ale opäť sa len spoliehal na telefonické uistenie obžalovaného U., nedisponujúceho oprávneniami na výkon vybraných činností vo výstavbe v zmysle J. zákona. Absencia zabezpečenia staveniska všeobecnými záväznými predpismi stanoveným spôsobom (sledujúc ochranu života a zdravia tretích osôb, neplniacich pracovné úlohy na stavenisku, ktorým môžu byť aj maloleté deti a osoby plne nespôsobilé na právne úkony) pritom mala za následok to, že na stavenisko nebol zamedzený prístup iným osobám, a to ani maloletému poškodenému I. U., ktorý v rozhodnom čase na stavenisko zberného dvora vošiel a predmetný múr na neho spadol s následkom spôsobenia smrti tak, ako je vyššie uvedené. Pokiaľ obhajoba poukazovala v záverečnej reči na to, že ak by neprišlo dňa 22.08.2017 k prerušeniu stavebných prác z dôvodu na strane investora (zmena povrchu spevnených plôch), oplotenie staveniska, ktoré sa budovalo, by bolo dokončené, v tejto súvislosti súd osobitne zdôrazňuje a upriamuje pozornosť na fakt, že v rozhodnom čase sa nebudovalo oplotenie staveniska v zmysle ust. 43i odsek 3 písmeno a) Stavebného zákona a Vyhlášky č. 147/2013 Z.z. (§ 9 , Príloha č. 1 body 1.2. a 1.8.), ale oplotenie ako stavebný objekt SO-20 v zmysle právoplatného stavebného povolenia. V kontexte s už právoplatne uznanou vinnou aj obvineného O.. H. G. v prejednávanej veci súd iba podotýka, že na absenciu zabezpečenia predpísaného zabezpečenia staveniska (ako podmienky výslovne určenej aj v stavebnom povolení) zhotoviteľom v zmysle zmluvy o dielo nereagoval ani už odsúdený O.. H. G. ako štatutárny orgán stavebníka, hoci o tejto mal vedomosť, keďže ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, tento priebežne osobne i sledoval vykonávanie stavebných prác, navštevoval stavenisko, odsúhlasoval postupy zhotoviteľa (dokonca aj rozporné s právoplatným stavebným povolením a overeným projektom), čo v niektorých prípadoch potvrdzoval svojim podpisom v stavebnom denníku a v minulosti sa táto téma mala dokonca prejednávať na obecnom zastupiteľstve.

Na základe vyššie uvedených skutočností, vyplývajúcich súdu z vykonaného dokazovania a v kontexte s príslušnými všeobecne záväznými právnymi predpismi, súd dospel k záveru, že obžalovaní E. U. a O.. I. T. sa dopustili skutku tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku s tým, že smrť maloletého poškodeného I. U. bola v priamej príčinnej súvislosti s porušením a zanedbaním aj ich povinností, vyplývajúcich pre nich pri uskutočňovaní stavby z tých právnych predpisov, ktoré súd citoval v skutkovej vete výroku o vine a vyplývajúcich z ich postavenia. Z vykonaného dokazovania vyplynulo aj porušenie iných ich povinností podľa Vyhlášky č. 147/2013 Z.z., ako povinností, vyplývajúcich im aj z iných právnych predpisov, a to aj zo Zákona č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, avšak podľa názoru súdu ich porušenie nebolo v priamej príčinnej súvislosti so spôsobením smrti maloletého poškodeného a s tým, že zákon č. 124/2006 Z.z. upravuje povinnosti pri bezpečnosti a ochrany zdravia vo vzťahu zamestnávateľ - zamestnanec, teda nie vo vzťahu k osobám, neplniacim

pracovné úlohy (z ktorého dôvodu táto udalosť nebola pracovným úrazom ani iným poškodením zdravia z práce a preto ani predmetom šetrenia príslušným inšpektorátom práce).

Súdom konštatované porušenie právnych povinností obžalovaných E. U. a O.. I. T. má pritom charakter porušenia dôležitých povinností, keďže tieto im ukladal zákon a vyplývali z ich postavenia v oblasti bezpečnosti a ochrany zdravia pri stavebných prácach a uskutočňovania stavieb, keďže nejde iba o všeobecné povinnosti, ale o také povinnosti, ktoré priamo sledujú ochranu života a zdravia ľudí pred nebezpečenstvom, prirodzene spojeným s výkonom stavebných činností a neskorším užívaním stavieb, v prípade ktorých sa prioritne sleduje maximálna ochrana tohto záujmu a predchádzanie akýmkoľvek hroziacim škodám na ľudskom zdraví a následkom porušenia ktorých povinností obvykle k takým škodám aj dochádza (§ 138 písmeno h) Trestného zákona).

Na vyššie uvedený záver súdu postačovalo na hlavnom pojednávaní vykonané dokazovanie. Obhajoba navrhla doplnenie oboch vo veci podaných znaleckých posudkov s tým, že znalci mali pri vypracovaní znaleckých posudkov k dispozícii spis v stave k určitému dátumu, neboli im predložené ďalšie dôkazy za účelom zistenia, či vzhľadom na aktuálny stav spisu a vykonané dôkazy trvajú na záveroch znaleckých posudkov a obhajoba poukazovala na to, že zápisy v stavebnom denníku sa začínajú už dňom 01.10.2015, v ktorej súvislosti uvažovala, či stavenisko nemalo byť zabezpečené už v tom čase.

Súd obhajobou navrhované doplnenie dokazovania nepovažoval za potrebné. Vo vzťahu k navrhovanému doplneniu znaleckého posudku z odboru stavebníctva obhajoba ani nekonkretizovala, aké konkrétne dôkazy, významné pre závery znaleckého ústavu, tento nemal mať k dispozícii, osobitne za stavu, ak samotný znalecký ústav pri vypracovaní znaleckého posudku v rozsahu zadania a riešenia jemu zverených odborných otázok, ako ani v konaní pred súdom, nepovažoval za potrebné žiadať o doplnenie podkladov pre vypracovanie znaleckého posudku. Súd pritom vo veci podaný znalecký posudok znaleckého ústavu, a to aj v kontexte s výpoveďou znalca na hlavnom pojednávaní, vyhodnotil ako jasný, zrozumiteľný a odborne presvedčivý, keď znalecký ústav dospel k záveru o konkrétnych príčinách pádu predmetného múru v konkrétnych podmienkach času a miesta skutku. Pokiaľ ide o znalecký posudok znalca doc. O.. E. J., obhajoba rovnako nekonkretizovala, aké konkrétne dôkazy by mali byť znalcovi predložené ako významné pre zotrvanie na záveroch ním podaného znaleckého posudku, osobitne za stavu, že znalcovi boli na hlavnom pojednávaní predložené k nahliadnutiu tak stavebný denník, obsiahnutý v spise, ako aj zápisnica o prevzatí staveniska, ku ktorým sa znalec i vyjadril priamo na hlavnom pojednávaní v kontexte so závermi ním písomne podaným znaleckým posudkom, dokonca sa vyjadriac i v tom smere, že skutočnosť, či bol alebo nebol vedený stavebný denník nemá vplyv na závery ním podaného znaleckého posudku a vyhodnotiac aj obsah zápisnice o prevzatí stanoviska s tým, že v tejto sa bližšie neuvádzajú podmienky prevzatého staveniska ako ani jeho prípadné nedostatky. Z týchto dôvodov súd nepovažoval za potrebné ani tomuto znalcovi ukladať doplniť jeho znalecký posudok, zvlášť ak záver o prípadnom porušení konkrétnych právnych povinností obžalovanými je otázkou právnou ako súčasť rozhodovania o vine, ktorej riešenie patrí výlučne do právomoci súdu. Z týchto dôvodov súd návrhy obhajoby na doplnenie dokazovania v uvedenom smere odmietol.

Súd preto obžalovaných uznal vinnými na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku s tým, že každý z obžalovaných uvedeným protiprávnym konaním naplnil všetky formálne zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu usmrtienia podľa § 149 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písmeno h) Trestného zákona z hľadiska objektu, objektívnej stránky, subjektu i subjektívnej stránky, keďže z nedbanlivosti (§ 16 písmeno a) Trestného zákona) zasiahli do záujmu, chráneného Trestným zákonom, a to záujmu na ochrane života a zdravia ľudí tak, že inému z nedbanlivosti spôsobili smrť a čin spáchali závažnejším spôsobom konania (porušením dôležitej povinnosti, vyplývajúcej z ich postavenia a uloženej im podľa zákona). Súd nemal žiadne pochybnosti ani o existencii priamej príčinnej súvislosti medzi uvedeným protiprávnym konaním obžalovaných a následkom ich činu na jednej strane a ich nedbanlivostným zavinením na strane druhej. Zákonné znaky žalovaného prečinu naplnil každý z obžalovaných aj po stránke materiálnej, keďže závažnosť ich činu rozhodne nie je nepatrná (§ 10 odsek 2 Trestného zákona). V konkrétnom prípade je táto určená predovšetkým spôsobom vykonania činu a jeho následkom (charakter obžalovanými flagrantne porušených dôležitých povinností pri výkone stavebných prác a následkom ich činu v podobe usmrtienia mladého človeka), okolnosťami, za ktorých bol čin spáchaný (početnosť obžalovanými porušených právnych povinností pri uskutočňovaní stavby) a mierou zavinenia obžalovaných

(ignorujúcich záväznosť právoplatného stavebného povolenia, projektovej dokumentácie, právnych predpisov).

Súd skutok obžalovaných kvalifikoval podľa Trestného zákona účinného v čase jeho spáchania, pretože neskorší zákon nie je podľa posúdenia súdu pre obžalovaných priaznivejší.

Zo správ a charakteristík k osobe obžalovaných súd zistil, že o týchto z miesta ich trvalého bydliska nie sú uvádzané žiadne negatívne poznatky, ako ani bližšie údaje k ich osobám a správaniu. Ani jeden z obžalovaných dosiaľ nebol súdne trestaný. Obaja obžalovaní majú v evidencii priestupkov ku dňu 14.09.2017 evidovaných niekoľko postihov za priestupky na úseku cestnej dopravy.

Súd pri ukladaní trestu obžalovaným, pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmere, v súlade s ust. § 34 Trestného zákona prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, prirážajúce a pohľadujúce okolnosti, osobu obžalovaných, ich pomery a možnosť ich nápravy.

Súd zhodne u oboch obžalovaných nezistil žiadnu prirážajúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona, ako ani pohľadujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, a to ani podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona. Obaja obžalovaní síce dosiaľ boli priestupkovo riešení iba za priestupky na úseku cestnej dopravy, dodržiavanie aj týchto pravidiel však nepochybne je významné pre bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky, t.j. aj pre ochranu života a zdravia jej účastníkov (čo je objekt aj obžalovanými v prejednávanej veci spáchaného prečinu), pričom u obžalovaného O.. I.T. súd hodnotil početnosť ním spáchaných priestupkov a u obžalovaného E. U. aj ich závažnosť (opakované používanie mobilného telefónu počas jazdy). Pri absencii pohľadujúcich aj prirážajúcich okolností podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona súd obom obžalovaným ukladal trest v základnej sadzbe trestu odňatia slobody podľa § 149 odsek 2 Trestného zákona, t.j. 2 až 5 rokov.

Súd obom obžalovaným zhodne uložil trest odňatia slobody na samej dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 2 roky a zistiť podmienky podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona (že vzhľadom na osobu obžalovaných, najmä s prihliadnutím na ich doterajší život a prostredie, v ktorom žijú a pracujú a na okolnosti prípadu možno dôvodne očakávať, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaných nie je nevyhnutný výkon trestu odňatia slobody) výkon trestu odňatia slobody u nich podmienenečne odložil za určenia skúšobnej doby 2 roky. Pri rozhodovaní o výmere uloženého trestu odňatia slobody u obžalovaných súd zohľadňoval predovšetkým ich doterajšiu bezúhonnosť, fakt nedbanlivostného charakteru nimi spáchaného prečinu a súčasne im ukladaný trest zákazu činnosti. Obom obžalovaným totiž súd sledujúc splnenie účelu trestu aj z hľadiska generálnej prevencie ukladal za splnenia podmienok podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona aj trest zákazu činnosti, v spojení s ktorou sa dopustili žalovaného prečinu v prejednávanej veci a tak obžalovanému E. U. uložil trest zákazu podnikateľskej činnosti v oblasti výkonu stavebných prác ako aj výkonu funkcie štatutárneho orgánu a jeho člena právnickej osoby s takým predmetom činnosti a obžalovanému O.. I. T. trest zákazu činnosti vykonávať funkciu stavbyvedúceho, a to obom obžalovaným zhodne na dobu 2 roky. Pri rozhodovaní o výmere tohto trestu zákazu činnosti súd zohľadňoval aj dĺžku trestného konania a dobu takmer 5 rokov od spáchania skutku obžalovanými. Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný E. U. v čase činu nemal oprávnenie na výkon činnosti stavbyvedúceho, nemohol sa skutku dopustiť v súvislosti s touto činnosťou a preto na rozdiel od výroku o treste pôvodne v tejto veci vydaného trestného rozkazu trest zákazu aj výkonu tejto činnosti obžalovanému neuložil.

V prípravnom konaní uplatnili včas a riadne nárok na náhradu škody jednak Všeobecná zdravotná poisťovňa a.s. v súvislosti s nákladmi na poskytnutie zdravotnej starostlivosti ich poistencovi I. U. a jednak matka poškodeného I. U. J. U. ako nemajetkovú ujmu, spôsobenú jej smrťou syna. V prejednávanej veci však súd uznal obžalovaných E. U. a O.. I. T. vinnými, avšak obžalovaného E. U. ako konateľa právnickej osoby E. J. s.r.o. F. - zhotoviteľa, uskutočňujúcej predmetnú stavbu na základe zmluvy o dielo a obžalovaného O.. I. T. ako stavbyvedúceho, vykonávajúceho túto činnosť na zmluvnom základe pre túto právnickú osobu. Z tohto dôvodu podľa názoru súdu prichádza do úvahy zodpovednosť za škodu posudzovať s poukazom na ust. § 420 odsek 2 Občianskeho zákonníka. Súd súčasne skonštatoval aj trestnoprávnu spoluzodpovednosť za smrť poškodeného I. U. už právoplatne odsúdeného O.. H. G. a preto podľa názoru súdu prichádza do úvahy vo vzťahu k nároku na náhradu škody posudzovanie zodpovednosti aj iných osôb, než obžalovaných E.. Z týchto dôvodov súd podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku oba poškodené subjekty s ich nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku, (§ 309 odsek I Trestného poriadku).

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, (§ 311 odsek I Trestného poriadku).